

Liahona

Templet:
Herren väntar på att
välsigna dig här, s. 12, 18, 20

Tema för veckoträffarna 2018, s 24, 50

Kraften i råd i den nya studiekursen, s 28:

Varför traditionella familjer är värda att försvara, s. 32

EN AV DE **STÖRSTA**
GÅVOR GUD GETT OSS
ÄR **GLÄDJEN ATT**
FÖRSÖKA IGEN, FÖR
INGET MISSLYCKANDE
BEHÖVER VARA
SLUTGILTIGT.

THOMAS S. MONSON

Från budskapet från första presidentskapet, sidan 4.

24 Du, ungdomarna och temat för veckoträffarna

Jessica Griffith

Ta en titt på de här tipsen för föräldrar och ledare på hur man införlivar temat för veckoträffarna 2018 i undervisning och aktiviteter.

28 Att sitta i råd

Michael Magleby

Hur vi får tillgång till kraften i råd när vi börjar använda dem i melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens möten.

32 Familjens eviga betydelse

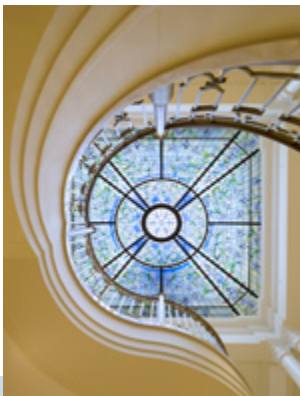
M. Russell Ballard

När vi förstår hur viktiga traditionella familjer är i vår himmelske Faders plan, skyndar vi oss att uttrycka vårt stöd för dem.

BUDSKAP

4 Budskap från första presidentskapet: Omvändelsens gåva
Thomas S. Monson

7 Besöksundervisningens principer: Håll kontakt med henne när som helst, var som helst, hur som helst
Istället för ett särskilt budskap kommer vi det här året att fokusera på besöksundervisningens principer som hjälper er att på ett mer effektivt sätt betjäna era systrar i kärlek.

PÅ OMSLAGET

Fotografi av takfönster i Paris tempel, Frankrike, Christina Smith

ARTIKLAR

8 Att se och leva

W. Mark Bassett

Precis som batteriet i min bil behöver våra andar ständigt laddas för att vi ska kunna ta oss hem till vår himmelske Fader.

12 Templet ger oss en högre vision

Jean B. Bingham

Ta reda på hur tempelbesök kan hjälpa dig få frid och ett evigt perspektiv.

20 En utlovad välsignelse för tempeltjänst

Cheri Evans

Som föräldrar behövde vi vara kreativa för att kunna fullgöra vårt åtagande – men välsignelserna gjorde det vårt uppoffringen.

AVDELNINGAR

18 Sång: Kom, kom till templet

Jan Pinborough och
Michael F. Moody

38 Porträtt av tro: Amanda Jiri

40 Sista dagars heliga berättar

80 Tills vi möts igen: Skapelsens syfte

N. Eldon Tanner

44

44 Hemma tidigare än planerat

Destiny Yarbro

Jag hade svårt att finna mening i mina dagliga aktiviteter efter att ha lämnat missionsfältet tidigare än vanligt – men sedan insåg jag att det fanns andra sätt för mig att fortsätta tjäna!

48 Hur institutet hjälper dig att lära dig om evangeliet

Po Nien (Felipe) Chou

Tre nya studiealternativ fokuserar på att använda talanger, dagböcker och inspirerade frågor för att fördjupa sina evangeliestudier.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Tips: Vem kan du vända dig till för att få svar?

56

50 Temat för veckoträffarna 2018: Läran och förbunden 19:23.

Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap

52 Affisch: Frid i Kristus

53 Rad på rad: Läran och förbunden 19:23

54 Temasång för veckoträffarna 2018: Frid i Kristus

Nik Day

56 Studera Frälsarens ord

Russell M. Nelson

När du har studerat alla skrift hänvisningar om Kristus kan du bli förvånad över hur mycket ditt vittnesbörd kan växa.

60 Fotboll, söndagar och andliga magplask

Charlotte Larcabal

Skulle Will förlora sin plats i laget om han valde att inte spela på söndagar?

63 Min konstiga granne

Samantha Best

Min morbror och moster försökte skrämma mig för att hindra mig från att prata med grannen – men han kan ha räddat mitt liv.

64 Vår plats

76

66 Låt ditt ljus lysa: Mellanmål och leenden

68 Ett svar till Lucia

Murlene Watkins

Lucia var förvirrad över det som hennes lärare hade undervisat om, men hon visste vem som kunde hjälpa henne förstå.

70 Låt ditt ljus lysa

Thomas S. Monson

Hur kan du vara ett ljus för andra genom ditt exempel?

72 Lucas och mobbaren

Eric B. Murdock

Lucas avskydde att bli mobbad, men hade han gjort rätt?

74 Moroni och mekanikern

Claudio R. M. Costa

När vår bil gick sönder bad min son Moroni om att rätt person skulle komma och hjälpa oss.

75 Jag kan läsa skrifterna: Guds plan för mig

76 Berättelser om Jesus: Skapelsen

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Jag är en del av en vacker värld

**JANUARI 2018 ÄRGÅNG 142 NUMMER 1
LIAHONA 14747 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L.
Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Hugo E. Martinez

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Rådgivande: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudson

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko
Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post

till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, filipinska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 142 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Läs artiklar och skicka in
dina egna på
liahona.lds.org.

Hitta inspirerande budskap
att dela till andra
(på engelska, portugisiska
och spanska) på
facebook.com/liahona

Skicka feedback till
liahona@ldschurch.org.

Prenumerera på store.lds.org.
Eller besök ett distribu-
tionscenter, fråga en för-
samlingsledare, eller ring
001-800-537-5971
(USA och Kanada).

IKONER GETTY IMAGES

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Besöksundervisning, 7

Bön, 8, 40, 42, 43, 68,
70, 74

Evgit perspektiv, 12

Exempel, 65, 70, 72

Familjen, 20, 32

Frid, 12, 24, 41, 50, 52,
53, 54

Frälsningsplanen, 32

Institutet, 48

Jesus Kristus, 24, 56, 66,
68, 75

Kyrkans möten, 28

Kärlek, 7, 32, 40, 63

Lydnad, 8, 60

Media, 65

Missionsarbete, 12, 40,
44, 63, 64

Omvändelse, 4, 38, 72

Religionsfrihet, 32

Råd, 28

Sabbatsdagen, 60

Skapelsen, 76, 79, 80

Skriftstudier, 8, 24, 48, 56,
68, 70

Tacksamhet, 8, 20

Tema för veckoträffarna,
24, 50, 52, 53, 54, 61

Tempel, 12, 18, 20

Tjänande, 7, 20, 44, 66

Unga kvinnor, 38, 41, 65

Utbildning, 44, 48

Vittnesbörd, 48, 56, 63,
70, 74

Vänlighet, 72

Ämbeten, 41

Ödmjukhet, 24

Thomas S. Monson

OMVÄNDELSENS GÅVA

Vårt ansvar är att stiga från medelmåttighet till kompetens, från misslyckande till prestation”, har president Thomas S. Monson sagt. ”Vår uppgift är att få fram det bästa hos oss själva. En av de största gåvor Gud gett oss är glädjen att försöka igen, för inget misslyckande behöver vara slutgiltigt.”¹

Vi förknippar ofta början av ett nytt år med nyårslöften och målsättningar. Vi beslutar oss för att förbättra oss, förändras och försöka igen. Det kanske viktigaste sättet att försöka igen är att ta till sig det som president Monson har kallat ”omvändelsens gåva”.²

I följande utdrag från president Monsons lärdomar sedan han blev kyrkans president råder han oss att ”[låta] Kristi försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder och så att våra hjärtan kan bli renade”.³

Förlåtelsens under

”Vi har alla fattat felaktiga beslut. Om vi inte redan har rättat till sådana beslut, försäkrar jag att det finns ett sätt att göra det. Det kallas omvändelsens process. Jag vädjar till dig att rätta till dina felsteg. Vår Frälsare dog för att ge dig och mig den välsignade gåvan. Även om vägen inte är lätt är löftet sant: ’Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita’ [Jes. 1:18]. ’Och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem’ [L&F 58:42]. Äventyra inte ditt eviga liv. Om du har syndat är

det så att ju förr du börjar gå vägen tillbaka, desto tidigare kommer du att finna den ljuva frid och glädje som tillhör förlåtelsens under.”⁴

Återvänd till stigen

”Även om det är viktigt att göra kloka val kommer vi stundtals att göra oförståndiga val. Omvändelsens gåva som vår Frälsare gav oss gör det möjligt för oss att korrigera vår kurs så att vi kan återvända till stigen som leder till den celestiaa härlighet vi söker.”⁵

Vägen tillbaka

”Om någon har snubblat på vägen, lovar jag er att det finns en väg tillbaka. Processen kallas omvändelse. Även om vägen är svår beror er eviga frälsning på den. Vad kan vara mer värt era ansträngningar? Jag vädjar till er att här och nu bestämma er för att ta de nödvändiga stegen till fullständig omvändelse. Ju förr ni gör det, desto tidigare kan ni få uppleva den frid, den ro och den trygghet som Jesaja talade om [se Jes. 1:18].”⁶

Människor kan förändras

”Vi behöver komma ihåg att människor kan förändras. De kan lägga dåliga vanor bakom sig. De kan omvända sig från överträdelser. De kan bära prästadömet värdigt. Och de kan tjäna Herren flitigt.”⁷

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Vi är alla ofullkomliga – det är bara genom omvändelsens gåva som gjorts möjlig genom Jesu Kristi offer som vi kan renas från synd och förbättra våra liv. Ni kan samtala med dem ni undervisar om hur vi kan ”korrigera vår kurs” genom omvändelse. Hur har de känt sig närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att göra positiva förändringar i sina liv? Du kan be dem du undervisar att skriva ner andliga nyårslöften och rapportera till en vän, äkta hälft eller annan familjemedlem om hur det går.

Bli ren igen

”Om det finns något som inte står rätt till i ditt liv så finns det en utväg. Sluta med det som är orätt. Tala med din biskop. Vad problemet än är kan det lösas genom uppriktig omvändelse. Du kan återigen bli ren.”⁸

Frälsarens ytterst viktiga roll

”Väsentlig för [frälsningsplanen] är vår Frälsare Jesus Kristus. Utan hans försoningsoffer skulle allt vara förlorat. Men det räcker inte att bara tro på honom och hans mission. Vi behöver arbeta och lära, söka och be, omvända oss och bli bättre. Vi behöver känna till Guds lagar och leva efter dem. Vi behöver ta emot hans frälsande förrättningar. Endast genom att göra det uppnår vi sann, evig lycka.”⁹ ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Den inre viljan”, *Nordstjärnan*, juli 1987, s. 61.
2. ”Val”, *Liahona*, maj 2016, s. 86.
3. Mosiah 4:2.
4. ”Beslutets tre principer”, *Liahona*, nov. 2010, s. 69.
5. ”Val”, s. 86.
6. ”Håll buden”, *Liahona*, nov. 2015, s. 85.
7. ”Se andra sådana som de kan bli”, *Liahona*, nov. 2012, s. 68.
8. ”Prästadömetts kraft”, *Liahona*, maj 2011, s. 67.
9. ”Den fullkomliga vägen till lycka”, *Liahona*, nov. 2016, s. 80–81.

Bestäm dig för att omvända dig

Även om nyårslöften kan hjälpa oss att växa är den bästa vägen till förändring att omvända sig.

Se även "Åtta myter om omvändelse" på lds.org/go/1186 eller i Liahona, mars 2016, s. 52–55.

President Monson förklarar att "vårt ansvar är att stiga från medelmåttighet till kompetens, från misslyckande till prestation. Vår uppgift är att få fram det bästa hos oss själva." Många människor ägnar januari åt att sätta mål och lova att förbättra sig: att le mer, äta nyttigare eller lära sig en ny färdighet. Även om sådana mål kan hjälpa oss att förändras till det bättre är den bästa vägen till förbättring att omvända sig.

Även om det kan vara svårt att omvända sig är omvändelsen en gåva! När vi förlitar oss på Jesus Kristus genom att omvända oss från våra synder kan vi tillväxa och göra framsteg. President Monson sa: "Väsentlig för [frälsningsplanen] är vår Frälsare Jesus Kristus. Utan hans försoningsoffer skulle allt vara förlorat." Genom omvändelse kan du renas från dina synder och utvecklas mot att bli mer lik honom.

Finns det någonting som kanske hindrar dig från att bli lik Frälsaren? Är det ditt språk? Ditt sätt att behandla vänner eller familjemedlemmar? När du har kommit på vad du kan förbättra, be då till din himmelske Fader och uttryck din önskan att förändras. Kom ihåg att genom försoningens kraft kan Jesus Kristus hjälpa dig övervinna dina svagheter. Som president Monson lärde: "Omvändelsens gåva som vår Frälsare gav oss gör det möjligt för oss att korrigera vår kurs."

BARN

Omvändelse är en gåva

Omvändelsens gåva är inte en gåva man kan se eller röra vid. Istället är det en gåva man kan känna. Det betyder att när vi gör ett felaktigt val kan vi omvända oss och känna frid och glädje igen.

Vår himmelske Fader hjälper oss alltid att omvända oss. Para ihop varje bild med ett steg i omvändelsen.

Vi är ledsna.

Vi ber till vår himmelske Fader, berättar vad som hände och ber om hans hjälp att göra ett bättre val nästa gång.

Vi säger förlåt och försöker rätta till det.

Vi känner frid och vet att vi har blivit förlättna.

Tro, Familj, Tjänande

Håll kontakt med henne när som helst, var som helst, hur som helst

Besöksundervisning handlar om att betjäna. Jesus betjänade andra när som helst och var som helst. Vi kan göra samma sak.

Att betjäna är att tjäna, bry sig om eller vara till hjälp för att bidra till en annan persons välfärd eller lycka. Besöksundervisningen handlar om att upptäcka hur vi kan betjäna de systrar vi besöker. Jesus betjänade andra – när som helst och var som helst. Han mättade 5 000, tröstade Maria och Marta när deras bror dog och undervisade kvinnan vid brunnen om sitt evangelium. Han gjorde det på grund av sin uppriktiga kärlek.

Som besökslärare kan vi följa hans exempel och minnas att kärleken är grunden till allt vi gör, och därför lära känna och älska varje syster vi besöker. När vi ber om vägledning för hur vi kan tjäna henne och

hjälpa henne stärka sin tro ”kan änglarna inte hindras från att vara i [vårt] sällskap”¹.

Från Hjälpföreningens grundande 1842 tills idag har kvinnors betjäning välsignat många. Till exempel besöker Joan Johnson, en 82-årig änka, och hennes besökslärarkamrat sin 89-åriga granne som har lunginflammation. De insåg att grannen inte behövde dem bara en gång i månaden, så de började ta kontakt med henne en gång i veckan genom personliga besök eller telefonsamtal.

För andra besökslärare kan ett uppmuntrande sms eller mejl vara det bästa de kan göra för en syster den månaden. Att skapa personliga band och lyssna

med en kärleksfull inställning är besöksundervisningens kärna. Med hjälp av modern teknik och gamla hederliga personliga besök kan vi göra det när som helst, var som helst och på många olika sätt.² Det är att tjäna andra så som Jesus tjänade.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 449.
2. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 9.5.1.

Att begrunda

Hur kan vi sluta oroa oss för ”vad som räknas” som besök och istället fokusera på vad varje syster behöver från sina besökslärare?

Betjäna

Istället för ett särskilt budskap kommer den här sidan varje månad att handla om en speciell princip som hjälper oss att betjäna varandra på ett mer effektivt sätt. När du ber och söker inspiration kommer du att känna vilket andligt budskap och tjänande varje syster behöver.

En generator sitter fast vid motorn. Den är helt nödvändig för att bilen ska kunna gå.

Generatoren är den del som omvandlar mekanisk energi till elektrisk energi.

Generatoren behövde repareras eller bytas ut innan jag kunde fortsätta min resa.

W. Mark Bassett
i de sjuttios
kvorum

Att se och leva

*När vi vänder oss till Gud
skapar vi en ständig källa till
andlig förnyelse.*

När jag växte upp gjorde min familj regelbundna resor mellan norra Kalifornien och Utah i USA. Det var inte resan genom öknen vi tyckte om. Det var att komma fram till målet och njuta av besöken hos familjemedlemmar som bodde där.

Sommaren innan jag gick ut som heltidsmissionär åkte jag åter för att besöka släktingar i Utah. Men den här gången åkte min yngre bror David och jag själva. Vi var 16 och 18 år gamla vid tillfället. Vi hade gjort den tio timmar långa resan så pass ofta med vår familj att vi kände starkt förtroende för vår egen förmåga att klara av det.

Vi besökte morbror Kay, moster Dianne och vår kusin Michelle. När David sedan beslöt sig för att stanna längre fick jag köra tillbaka till Kalifornien själv, på grund av ett tandläkarbesök.

Det började bli kväll när jag lämnade Spanish Fork i Utah för att köra natten igenom. Till en början gick allt bra. Snart lämnade jag motorvägen som går från norr till söder och körde in på den som går från öster till väster. Jag satte på strålkastarna och körde fort över västra Utah. Allt eftersom kilometerna gick och ökennatten blev mörkare och mörkare märkte jag att jag hade svårare och svårare att se vägen. Till slut insåg jag att mina strålkastare började försvagas. Slutligen slocknade de helt, motorn tystnade och bilen stannade på sidan av motorvägen.

Batteriet hade dött. Bilen kunde inte gå längre. Jag hade visserligen varit noga med att det fanns ordentligt med bränsle och hade till och med noterat var jag skulle stanna och tanka, men jag var inte beredd på att förlora all elektrisk ström.

Vad är en generator?

Jag växte upp med en pappa som var stolt över att han själv kunde hålla familjens bilar i gott skick. Han lärde oss hur bilar fungerar, så jag visste att ett bra batteri inte skulle dö medan bilen gick om det inte var något problem med generatorm. Generatorm omvandlar mekanisk energi till elektrisk energi. Den använder sig av rörelseenergin i motorn för att producera magnetisk energi, som omvandlas till elektrisk ström som laddar batteriet kontinuerligt. Det gör det möjligt för strålkastare, radio, luftkonditionering och andra elektriska delar att fungera utan avbrott. Den håller också motorn igång.

Nu var det något fel på bilens generator. Den behövde repareras eller bytas ut innan jag kunde fortsätta min resa.

Eftersom det här var innan mobiltelefonerna fanns var mitt enda val att börja gå. Till slut fick jag skjuts med en man som körde mig till närmaste samhälle. Jag gick in i en telefonkiosk och ringde efter en bärgningsbil. Sedan satt jag i förarhytten med bärgaren under den en timme långa

resan tillbaka till bilen. Därefter satt jag bredvid honom igen när vi körde tillbaka till det lilla samhället med min bil på släp. Fyra timmar efter att jag först hade lämnat min bil var jag tillbaka i den och sov framför en bilverkstad tills den öppnade.

När verkstadsinnehavaren kom skrattade han åt tanken på att det här lilla samhället skulle ha den del jag behövde. Han kunde beställa den, men det skulle ta två till tre dagar innan den kom. Sedan började han tycka synd om mig. Han sa att han kunde ladda mitt batteri i cirka tre timmar med en batteriladdare. Då kanske jag skulle ha tillräckligt med el för att kunna köra bilen till nästa samhälle. Där kanske de hade delen jag behövde.

Med laddat batteri körde jag iväg utan att sätta på något som kunde slösa bort dyrbar elektricitet. Jag lyckades ta mig till nästa samhälle, men de hade inte heller delen jag behövde. Det här upprepades om och om igen – batteriet laddades i tre timmar så att jag kunde köra bilen i två timmar från samhälle till samhälle. Efter att ha träffat snälla människor i samhällen utmed hela vägen kunde jag till slut köra upp på mina föräldrars garageinfart, totalt utmattad men hemma i säkerhet efter en 30 timmar lång resa.

Andligt manna

Det finns en parallell mellan min resa och israeliternas vandring genom öknen på Gamla testamentets tid. Under 40 år mättades israeliterna hela tiden med mat från himlen som kallades *manna*. (Se 2 Mos. 16 och 4 Mos. 11).

I vår tid har vi ett liknande behov av näring från himlen, andlig näring. Som tur är kan vi skapa en "andlig generator" som "genererar" det "andliga manna" vi behöver. Eftersom våra andliga behov tillgodoses när vi vårdar vår relation till vår himmelske Fader och hans son Jesus Kristus måste vi i likhet med israeliterna, som samlade fysisk manna, ägna tid varje dag åt att samla andligt manna genom bön, evangeliestudier och strävan efter att ha den Helige Andens ständiga sällskap.

Israeliterna tröttnade till slut på att samla fysiskt manna och "greps av stort begär" efter sådant som de hade lämnat bakom sig (4 Mos. 11:4). Om vi tillåter oss själva att

tröttna på att samla andligt manna kan vi upptäcka att vi längtar efter sådant som inte är för vårt bästa andligt sett. Liksom de frustrerade israeliterna riskerar vi att förlora vårt ursprungliga syfte ur sikte – att komma fram till det förlovade landet. Vi kanske till och med önskar att vi aldrig hade lämnat vårt "Egypten" (se 4 Mos. 11:5–6). Vår andliga generator slutar så småningom att ladda, och vi kan inte gå framåt. Vi upptäcker att vi är strandsatta, att vi svälter och längtar efter räddning.

Se underverket

President Spencer W. Kimball (1895–1985) lärde: "Ibland verkar det som om vi tar skrifterna alldeles för mycket för givna, därför att vi inte förstår vilket sällsynt privilegium det är att äga dem och hur välsignade vi är som har dem. Vi tycks ha slagit oss ner så bekvämt i denna värld och blivit så vana vid att höra evangeliet predikas bland oss att vi har svårt att föreställa oss att det kunnat vara på annat sätt".¹

Vi borde aldrig ta vårt behov av konsekventa skriftstudier, bön och lydnad för givet, eftersom de hjälper oss att vidmakthålla den Helige Andens sällskap. Om vi försummar de andligt laddande aktiviteterna i livet och blir uttråkade av dem, eller bara utför dem rutinmässigt, så fungerar vår andliga generator inte fullt ut. Vi kan sakta

bli andligt urladdade, kanske så gradvis att vi knappt märker det. Det enda sättet att återhämta oss när det blir så är att vi vänder oss till Jesus Kristus och omvänder oss. Genom Jesu Kristi försoning och uppriktig omvändelse kan allting återställas.

Att se och leva

När israeliterna klagade förlorade de sin känsla av tacksamhet för välsignelsen att få näring. Som straff "sände HERREN giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog" (4 Mos. 21:6).

Slutligen "kom folket till Mose och sade: 'Vi har syndat genom att vi talade mot HERREN och mot dig. Bed till HERREN att han tar bort dessa ormar från oss.' Och Mose bad för folket.

HERREN sade till Mose: 'Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den skall leva.'

Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, fäste han blicken på kopparormen och fick leva" (4 Mos. 21:7–9).

Nutida kopparormar

Kopparormen är en symbol för Kristus som blev upphöjd på korset (se Joh. 3:14–15). När vi ser till nutida profeters råd ser vi till Kristus, eftersom de riktar vårt fokus tillbaka på Faderns plan och Jesu Kristi centrala roll. Liksom de godhjärtade människor som lät mig ladda upp mitt batteri, laddar levande profeter, siare och uppenbarare upp oss andligen genom att påminna oss om att vi är barn till vår himmelske Fader, och att hans "verk och ... härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39). De har särskilt gett oss rådet att när vi på ett bättre sätt dyrkar Gud på sabbatsdagen ökar vi vår tro på vår himmelske Fader, och hans lycksalighetsplan samt på Jesus Kristus och hans försoning.

Mormons bok hänvisar också till berättelsen om Mose och kopparormen, och där står det att "många såg och fick leva" (Alma 33:19; se även vers 20–22). Andra, däremot, vägrade att se. "Och den enda ansträngning de behövde

göra var att titta, och eftersom detta sätt var så enkelt eller så lätt, var det många som omkom" (1 Ne. 17:41). Kan det sägas om vissa av oss i dag att vi vägrade att se till profeterna och deras råd eftersom det är så enkelt?

"Om ni kunde bli helade bara genom att se er omkring för att kunna bli helade, skulle ni då inte vara snara att se? ...

Se er omkring och börja tro på Guds Son" (se Alma 33:21, 22).

Jag är så tacksam för välsignelserna som kommer till oss när vi fortsätter längs vår "motorväg till himlen" och uppmanar andra att göra detsamma. Jag är lika tacksam för att vi har möjlighet att omvända oss, lämna dåliga vanor bakom oss och återvända till den rätta stigen när vi har gått vilse. Välsignelserna går inte att mäta.

Ett annat skriftställe i Mormons bok som berättar om israeliternas upplevelse avslutas med: "Och liksom alla som riktade sina blickar på den ormen skulle få leva så skall alla som riktar blicken på Guds Son med tro och med en botfärdig ande få leva, ja, det liv som är evigt" (Hel. 8:15).

Våra hjärtan tränas i att tro när vi hörsammar profeternas råd. Det stärker oss så att vi kan övervinna hinder på vår färd, precis som jag behövde sträva framåt den där sommarnatten i öknen. Jag vittnar om att när vi ser till vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, finner vi mening och syfte i vår resa. ■

Ni kan hitta hemaftonsförslag för den här artikeln på lds.org/go/11811.

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* (2006), s. 63.

Jean B. Bingham
Hjälpföreningens
generalpresident

Templet ger oss en *högre vision*

Några av de starkaste och tydligaste minnena vi har av att som unga föräldrar bo i mellanvästern i Förenta staterna är minnena av våra besök till templet i Washington D.C. Vid den tiden var det här templet det enda templet i verksamhet öster om Mississippifloden. Eftersom vi visste att tempelförrättningar är nödvändiga för alla vår himmelske Faders barn hade vi en känsla av angelägenhet i våra ansträngningar.

Som många andra ordnade vi med att vänner tog hand om våra små barn, reste genom natten i en buss full av medlemmar, ägnade ett par dyrbara dagar åt att göra så mycket tempelarbeta vi kunde, och reste sedan hem med bussen under natten så att vi kunde gå i kyrkan på söndagen. Resorna föreföll oss inte vara några uppoffringar. Vi älskade dem på grund av det andliga lyft som mättade våra själar i månader efteråt.

Några år senare kände vi oss mycket glada att välkomna templet i Chicago i Illinois, det första templet som byggdes i området centrala Nordamerika sedan templet i Cardston i Alberta, Kanada hade byggts 62 år tidigare. När vi nu hade ett tempel bara 45 minuters resa från vårt hem hade vi glädjen att kunna åka till templet oftare än en gång om året och att få ta emot andlig näring regelbundet.

Trots att en del av oss idag bor närmare ett tempel kan vi ändå uppleva att vi har svårt att komma dit ofta. Det kan hända att vi, eftersom templet är så nära, tänker: "Jag åker i morgon, när jag har mer tid." Det är lätt att bli distraherad av påfrestningar här och nu, och låta viktigare möjligheter glida ifrån oss. Äldste Richard G. Scott (1928–2015) i de tolv apostlarnas kворum sa: "Jag uppmuntrar er att sätta upp ett eget mål om hur ofta ni ska dra fördel av de förrättningar som erbjuds i våra verksamma tempel."¹

Till vänster:
Celestialet rummet
i Hartfords tempel,
Connecticut, USA

Kyrkans högsta tempel är
det 88 meter höga tem-
plet i Washington D.C

Liksom ett teleskop som fokuserar på stjärnor vi inte kan se med blotta ögat öppnar templet våra sinnen för en högre och bredare vision.

Ovan: Glasmålning i Gilberts tempel, Arizona, USA; dörrar och fönster från Provo centrala tempel, i Utah, USA; dörrvred från templet i Salt Lake City i Utah, USA

Bakgrund: Celestia rummet i Kievs tempel, Ukraina

Glasmålning i Freibergs tempel, Tyskland

Kansas City tempel,
Missouri, USA

Om vi försummar möjligheten att besöka templet så ofta våra omständigheter tillåter, om vi tar lätt på möjligheten att komma till templet när det så att säga ligger på vår egen bakgård, kanske vi förlorar framtida välsignelser och möjligheter vår Fader och hans Son har i beredskap åt oss. "Jag, Herren", sa han, "är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte" (L&F 82:10).

När det verkar som att omständigheterna sammansvärjer sig för att hindra oss från att komma till templet kan vi komma ihåg att Jesus försäkrade oss: "I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33). När vi är ihärdiga och kommer till templet trots stöttestenar har vi Frälsarens hjälp att övervinna den värld där *vi* lever. En gång när min man och jag förberedde oss för att åka till templet dök problem efter problem upp. När vi till slut närmade oss ytterdörren hade vi ett påfrestande "äktenskapligt ögonblick". När vi tysta gick mot bilen hörde vi vår äldsta dotter försäkra sin syster: "Oroa dig inte, de är alltid glada när de kommer tillbaka från templet." Och hon hade rätt!

Templet påminner oss om evighetens spännvidd

Vare sig vi kommer till templet med hjärtat fyllt av glädje eller tyngt av sorg är templet platsen där *varje* värdig medlem med ett öppet hjärta blir upplyft och stärkt.

Jag har kommit till templet och nästan svävat av djup tacksamhet för en välsignelse som getts någon jag älskar som haft det svårt. Jag har också fällt tårar av stor sorg över mina egna misslyckanden. Jag har mottagit

Från vänster: trappa i Nauvoo tempel, Illinois, USA, som invigdes på 158-årsdagen av Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd; lustgårdens rum i Idaho Falls tempel, Idaho, USA; dörrhandtag på Calgarys tempel, Alberta, Kanada; interiör från Hartfords tempel, Connecticut, USA (bakgrund)

Till vänster: President David O. McKay, syster Emma McKay och andra ledare i kyrkan vid invigningen av Berns tempel, Schweiz 1955. Det här templet var det första som byggdes i Europa.

Nedan: glasmålning i Star Valley tempel, Wyoming, USA

maningar och undervisning och till och med tillrättavisningar från Anden medan jag tjänat som ställföreträdare för någon som mottog de förrättningar som låter henne framåtskrida genom evigheten. Alla mina upplevelser har lyft och stärkt mig. Och ja, jag har suttit många timmar i templet av "plikt", helt enkelt fullgjort min skyldighet, och jag har till och med upptäckt att jag har nickat till under tempel-sessioner under mina år som lärare i morgonseminariet! Men varenda gång jag har kommit till templet har jag blivit välsignad! Vare sig vi blir välsignade genast eller om våra ansträngningar leder till välsignelser vid ett senare tillfälle, resulterar varenda minut vi är i templet i någon sorts vinst för oss personligen.

När vi är i templet påminns vi om evighetens spännvidd, både genom att vi ser tillbaka på våra förfäder och genom att vi ser framåt på våra barn. Våra barn blir också stärkta i sin syn på evigheten när de fokuserar på templet. Hur kan vi på bästa sätt förbereda dem för templet – ett nödvändigt steg i deras eviga utveckling? President Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kворum, har gett oss rådet: "Föräldrar bör undervisa om vikten av templet från ett barns allra tidigaste år."² President Spencer W. Kimball (1895–1985) gav föräldrar rådet att sätta upp en bild av templet i sina barns sovrum så att de kan se på den heliga påminnelsen varje dag tills den blir en del av dem.³ Ni kan också berätta för

era barn om de välsignelser ni får av att komma till templet och om ert vittnesbörd om den glädje ni ser fram emot att ha i era eviga relationer med dem. Och ni kan stödja era tonåringar i deras önskan att utföra dop för de döda. Kom ihåg när ni har hemaftonslektioner eller andra undervisningstillfällen att "templet är ändamålet med varje aktivitet, varje lektion, varje steg framåt i kyrkan".⁴

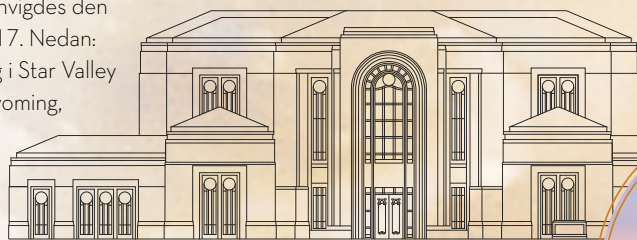
När ni sjunger med era barn "Jag längtar så till templet, en dag jag skall gå dit. Där ingår jag förbund om att lyda Gud med flit"⁵, så hjälper ni dem att känna en önskan att inträda i Herrens heliga hus. Era egna hjärtan sväller också av tacksamhet för er himmelske Fader, för hans frälsningsplan, för Frälsaren och hans försoning som gör det möjligt för er att vara med dem ni älskar i evighet. Frälsarens "väg är den stig som leder till lycka i det här livet och evigt liv i den kommande världen".⁶ Den stigen leder till och igenom templet!

Tempel är en tillflykt från världen

Världsliga inflytanden kan dra oss bort från templet. En kär ung vän har oroats av åsikter och spekulationer om kyrkan som han läste om på nätet. Han bestämde sig för att låta bli att komma till templet tills han hade fått svar på sina frågor. Av hela mitt hjärta ber jag er som kanske har frågor som påverkar era vittnesbörd att fortsätta med personliga böner och skriftstudier och att fortsätta komma till templet medan ni

Det 156:e verksamma templet, Paris tempel, Frankrike, invigdes den 21 maj 2017. Nedan: glasmålning i Star Valley tempel, Wyoming, USA

Till höger: snideri i Papeete tempel, Tahiti; Fort Lauderdale tempel, Florida, USA; interiör i Hartfords tempel, Connecticut, USA

Nedan: det minsta templet är Colonia Juárez tempel i Chihuahua, Mexiko.

arbetar för att finna svaren som ger er frid. Fortsätt fokusera på evangeliet så att ni undviker att distraheras av smarta men falska ideologier. Man försöker ju inte bota en fysisk åkomma genom att be en känd fotbollsspelare om medicinska råd, och viktiga andliga frågor kan inte heller besvaras på riktigt av någon som har begränsad kunskap om Jesu Kristi återuppriktade evangelium. Den Helige Anden, som vittnar om "sanningen om allting" (Moro. 10:5), kommer att "tala till ditt förstånd och till ditt hjärta" (L&F 8:2) och berätta vad som är evig sanning.

En av de bästa platserna att få tillgång till den Anden är i templet. Om ni är värdiga att inträda i Herrens hus (som ni och er biskop tillsammans har fastställt), kom då till templet med era frågor och ta emot förvissningen om att även om ni inte förstår allting nu så gör Herren det. Kom ihåg allt ni *faktiskt* vet och förstår. Det som ni *faktiskt* vet och har fått en andlig bekräftelse på leder er till "Guds frid, som övergår allt förstånd, och som bevarar era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus" (se Fil. 4:7). Jag vittnar om att den insikt och frid ni söker kommer när ni fortsätter att utöva tro på att er Fader i himlen leder er till sanningen.

Jesaja påminner oss om att templet är en tillflykt undan stormen (se Jes. 4:6). President Thomas S. Monsons ord ger oss samma försäkran: "När vi inträder genom templets dörrar lämnar vi bakom oss världens förvirring och tumult. Inne i denna heliga fristad finner vi skönhet och ordning. Där finns vila för

själen och en paus från vardagens omsorger."⁷

När problemen i världen ökar och det vardagliga livets påfrestningar blir större måste vi behålla det som verkligen betyder något i fokus. Det är lätt att fokusera på det negativa och på världslig bedrövelse, som om vi såg på våra misslyckanden och problem genom ett mikroskop. När vi är i templet blir vi påmindra om att behålla ett evigt perspektiv. Att vara besegrad i templet har gett mig ett evigt perspektiv på äktenskapet och familjen. Liksom ett väldigt teleskop som fokuserar på stjärnor vi inte kan se med blotta ögat öppnar templet våra sinnen för en högre och bredare vision. Det låter oss se, hoppas på och arbeta för att bli allt vår himmelske Fader har skapat oss för att bli. Det hjälper oss att fokusera på eviga sanningar – på himmelska föräldrar som älskar oss och vill hjälpa oss, på vårt sanna värde som deras barn, och på vad vi kan bli som "Guds arvingar och Kristi medarvingar" (Rom. 8:17). I templet förklaras Guds plan och heliga förbund ingås. I templet får vi verktygen vi behöver för att bli vårt högsta och bästa eviga jag.

"När vi är i templet", har president Monson sagt, "kan vi uppleva en dimension av andlighet och en känsla av frid som övergår varje annan känsla som kan komma till människans hjärta. Vi upplever då den sanna innebörden i Frälsarens ord när han sa: 'Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. ... Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa' [Joh. 14:27]."⁸

Er tempeltjänst påverkar andra

Den ande ni tar med er från ert tjänande i templet påverkar många i er inflytelsesfär – och en del ni kanske inte ens har tänkt på. I slutet av ett av våra besök i templet i Washington D.C. bar gruppen av medlemmar sina vittnesbörd för varandra medan bussen rullade mot deras hem. En efter en berättade deltagarna om sin glädje och tacksamhet för de omgående och eviga välsignelser som templet medför. Vår busschaufför, som inte var medlem i kyrkan, stod till slut inte ut längre. Han greppade mikrofonen och uttryckte sin tacksamhet för att få vara med oss. Sedan sa han: "Jag vet inte vad det är ni har, men jag känner något annorlunda här." Naturligtvis tog församlingens missionsledare, som var med på bussen, emot hans kontaktuppgifter och gav dem till missionärerna.

Låt mig uppmana er att dra fördel av gåvan av att ha ett tempel i närheten så ofta era omständigheter tillåter. Ni blir stärkta och finner frid i Herren Jesu Kristi hus, för han är världens ljus, liv och hopp. Medan de sista dagarna går mot hans utlovade återkomst, må ni ta emot hans ljus och känna det hopp som erbjuds i hans heliga tempel. ■

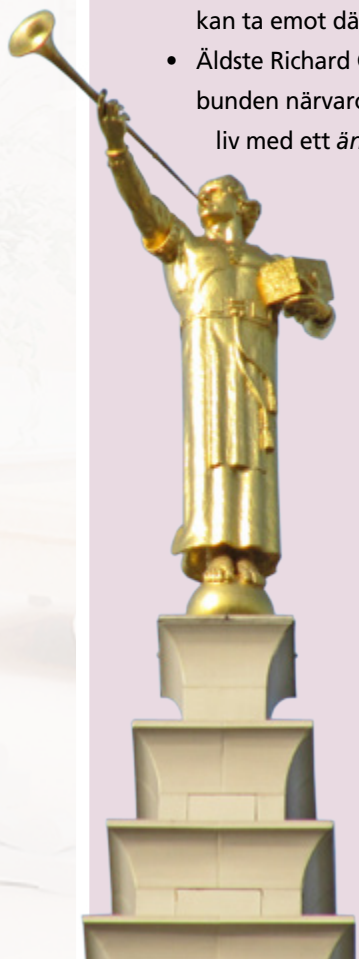
SLUTNOTER

1. Richard G. Scott, "Tempeltjänsten: Källan till styrka och kraft i tider av nöd", *Liahona*, maj 2009, s. 43–45.
2. Russell M. Nelson, "Prepare for Blessings of the Temple", *Ensign*, mars 2002, s. 17.
3. Se *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), s. 301.
4. Russell M. Nelson, "Prepare for Blessings of the Temple", s. 17.
5. "Jag längtar så till templet", *Barnens sångbok*, s. 99.
6. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
7. Thomas S. Monson, "Templets välsignelser", *Liahona*, maj 2015, s. 91.
8. Thomas S. Monson, "Templets välsignelser", s. 91–92.
9. Thomas S. Monson, "Templets välsignelser", *Liahona*, okt. 2010, s. 15; kursivering tillagd.
10. "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, juli 1997, s. 73, kursivering tillagd.
11. Richard G. Scott, "Ta emot templets välsignelser", *Liahona*, juli 1999, s. 30; kursivering tillagd.

SÄRSKILDA LÖFTEN

Profeter och apostlar har givit särskilda löften till dem som kommer till templet. Kom ihåg att Gud är bunden när vi gör vad han säger, men när vi inte gör vad han säger har vi inget löfte (se L&F 82:10).

- President Thomas S. Monson har lovat oss: "När vi går till det heliga huset, när vi minns förbunden vi ingår där, kan vi *bära varje motgång* och *övertvinna varje frestelse*."⁹
- President Gordon B. Hinckley (1910–2008) lovade oss: "Om ni kommer till Herrens hus blir ni välsignade, *era liv blir bättre*. ... Dra fördel av den stora möjligheten att besöka Herrens hus och ta därigenom del av alla de underbara välsignelser som ni kan ta emot där."¹⁰
- Äldste Richard G. Scott har lovat oss: "Regelbunden närvaro [i templet] kommer att berika ditt liv med ett *ännu större syfte*."¹¹

Fem tempel har ängeln Moroni som håller i guldplåtarna: Los Angeles tempel, Kalifornien, USA (till vänster), Washington D.C. tempel, USA, Seattle tempel, Washington, USA, Jordan River-templet i Utah, USA och Mexico City tempel, Mexiko. För mer information, gå till temples.lds.org.

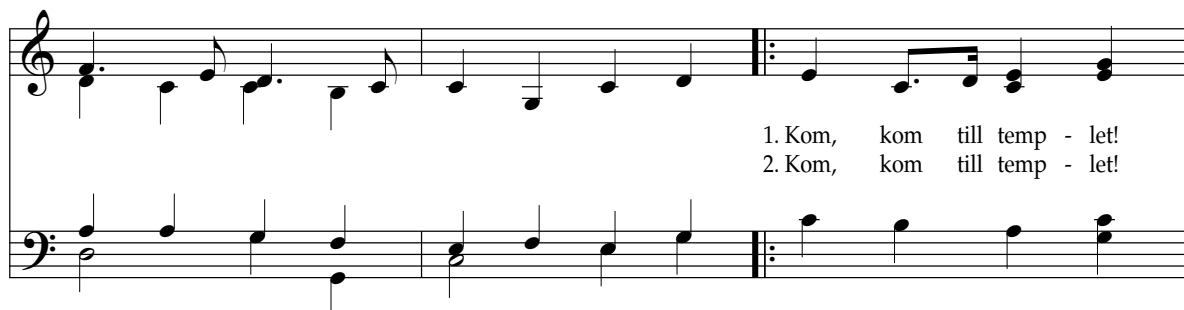
Kom, kom till templet

Högstämt ♩ = 63-69

Text: Jan Pinborough
Musik: Michael F. Moody

Piano introduction in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with chords and moving lines.

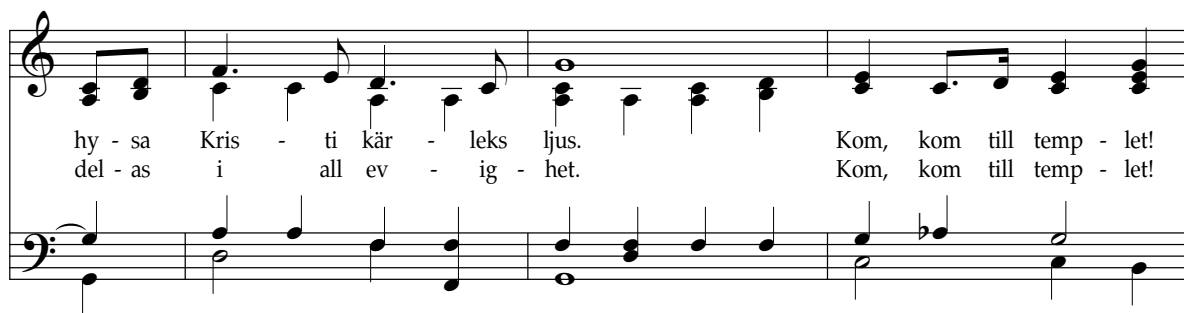
Vocal entry in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef). The vocal line is on the treble staff, and the piano accompaniment is on the bass staff. The music includes a repeat sign.

1. Kom, kom till temp - let!
2. Kom, kom till temp - let!

Vocal line with lyrics in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef). The vocal line is on the treble staff, and the piano accompaniment is on the bass staff.

Se dess skön - het ly - sa, låt ditt hjär - ta hy - sa Kris - ti kär - leks ljus,
Låt ditt hjär - ta hel - as i för - bund som del - as i all ev - ig - het,

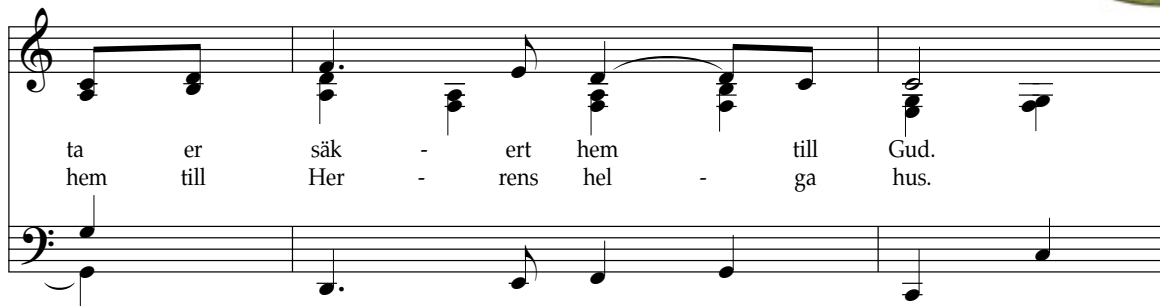
Vocal line with lyrics in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef). The vocal line is on the treble staff, and the piano accompaniment is on the bass staff.

hy - sa Kris - ti kär - leks ljus. Kom, kom till temp - let!
del - as i all ev - ig - het. Kom, kom till temp - let!

Vocal line with lyrics in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef). The vocal line is on the treble staff, and the piano accompaniment is on the bass staff.

Låt för - bun - den bä - ra dig och di - na kä - ra, ta er hem till Gud,
Lägg åt sid - an värld - en, Kris - tus följ på färd - en till hans hel - ga hus,

ta er säk - ert hem till Gud.
hem till Her - rens hel - ga hus.

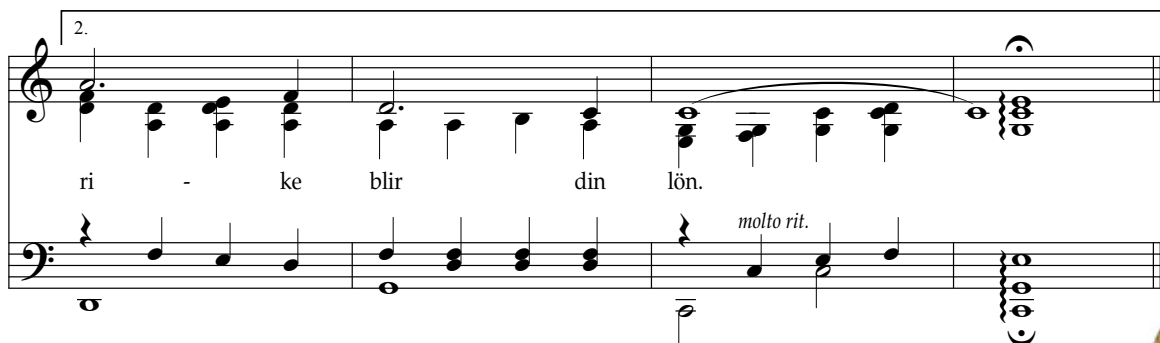
Kom gen - ast in och tve - ka ej. Med öp - pen

famn står Kris - tus där, han vänt - ar där på dig. Kom till hans hus av frid och

bön. Din Fad - ers ri - ke blir din lön.

ri - ke blir din lön. *molto rit.*

En utlovad välsignelse för tempeltjänst

*Jag hade velat komma till templet
oftare. Jag hade ingen aning om hur
många välsignelser det skulle medföra
för min familj.*

Cheri Evans

För några år sedan besökte president Oldroyd, som var medlem i stavspresidentskapet, min församling och sa något jag aldrig kommer att glömma: ”Jag lovar att om ni kommer till templet kommer *varje* del av era liv att välsignas.”

När jag funderade på saken kunde jag inte förstå hur tempeltjänst skulle kunna beröra varje del av mitt liv. Men efter kyrkan bestämde jag mig för att följa hans uppmaning i alla fall och komma till templet mer regelbundet. Jag ville pröva hans löfte. Min man hade velat komma till templet oftare, men jag hade känt mig tveksam eftersom vi hade små barn. Vi skulle behöva köra i en och en halv timme till templet i San Antonio i Texas, USA, gå en begåvnings-session, och sedan köra hem igen. Det fungerade inte att be någon sitta barnvakt i sju eller åtta timmar.

Början på en välsignelse

Först försökte vi byta barnvaktstjänster med en annan familj, men någon blev alltid sjuk eller så dök något upp. Vi beslöt oss för att vi bara behövde bestämma datum för hela året och *åka!* Sedan kom vi på ”pizza och lek”-metoden. Vi körde till templet tillsammans. Den ena föräldern gick en tempelsession medan den andre tog med sig barnen och åt pizza. Sedan bytte vi: Den andre föräldern gjorde tempelarbetet medan den första gick

runt på tempelområdet med barnen. Det fungerade bra. Våra barn visste att templet var viktigt för oss – de var medvetna om allt annat vi kunde ha gjort på en lördag – och vi fick tillbringa tid tillsammans som familj.

Jag hade ingen aning om hur mycket templet skulle komma att välsigna min familj. När vi hade kommit till templet oftare i ungefär ett år satt jag på en session när jag lade märke till en helt förlamad man. Jag tyckte det var fantastiskt att han var där. På

vägen ut ur templet såg jag att han satt nära parkeringen, så min man och jag tänkte att vi skulle hälsa på honom.

Mannen frågade om min man Chad och jag kunde hjälpa honom ringa ett telefonsamtal. Vi sa ja, och mannen förklarade för Chad var han hade sin telefon. Chad ringde numret åt honom och räckte honom telefonen. Mannen kunde inte sträcka ut handen och ta emot den, men log vänligt. Chad tittade ner på mannens armar, som var fastspända vid rullstolen, och insåg snabbt att han behövde hålla upp telefonen till mannens öra. Stadens färdtjänst som skulle hämta mannen var försenad. Vi stannade och pratade med honom tills hans buss kom. Vi var förundrade över att han kunde komma till templet trots sina utmaningar. Han hade en sådan härlig inställning. Han hade ett strålande leende. Innan han åkte utbytte vi kontaktinformation, och fick veta att han hette Max Para.

Om broder Para kunde ta sig till templet så kunde vi ta oss till templet – inga ursäkter!

Broder Paras exempel

Vi bestämde oss för att hälsa på honom nästa månad som en del av vårt tempelbesök. Vi ringde i förväg, och han sa att vi kunde komma in direkt när vi kom fram. Vi körde in i San Antonio och hittade till broder Paras lilla hem. Han låg på sängen med ett vitt lakan över sig ända upp till hakan. Han rörde huvudet åt sidan och pratade med oss,

fortfarande med ett strålände leende. Han berättade att han hade blivit helt förlamad efter att ha fallit från ett tak när han var i trettioårsåldern. Han berättade om sin kamp och sitt vittnesbörd.

Det där första besöket hos broder Para ledde till årtal av besök. Han blev väldigt speciell för oss. Vi visste inte vad vi kunde göra för honom – hans utmaningar var enorma. Men vi visste att vi kunde vara hans vänner. Vi kunde ta med små gåvor till honom: en bild på Frälsaren, en CD med Mormons bok på spanska, en bild av templet, en påse färska apelsiner. Vi kunde umgås med honom, sjunga primärsånger och lyssna på honom. Vilken otrolig upplevelse det var – ingen kan ge en brödkant till

Herren utan att få en limpa tillbaka.¹

Han lärde oss om tacksamhet, och det förändrade *varje* del av våra liv. Vi lärde oss att vara tacksamma för vår kunskap om evangeliet, för vår relation till Gud, för vår kunskap om frälsningsplanen, för vårt hem, våra bilar, vår mat och våra kläder, för vår förmåga att använda våra kroppar, för möjligheten att göra gott i samhället och för goda människor omkring oss. Broder Para förändrade vår definition av orden *svår* och *prövning*. Vi fick anledning att glädjas över alla våra välsignelser och använde de välsignelserna till att lyfta andra.

Vi lärde oss tjäna

En gång när Chad var i templet med en av våra vänner, broder

Gonzales, såg han att broder Para satt vid templet igen och väntade på att färdtjänsten skulle komma och hämta honom. Broder Para hade väntat länge. Chad och broder Gonzales bestämde sig för att köra hem broder Para själva. Broder Gonzales hade en stor svart pickup. Precis då kom en bil full med präster från vår stav, och de hjälpte till att få in den tunga rullstolen bak i pickupen. Sedan bar de in broder Para i lastbilen, spände fast honom, och höll i honom så att han inte skulle ramla. Jag slår vad om att det var en underbar dag för broder Para – hur kunde han ens föreställa sig att han skulle få åka hem från templet i sin drömpickup!

Välsignad på alla sätt

Sista gången vi besökte San Antonios tempel innan vi flyttade kunde vi besöka broder Para. Under det här speciella sista besöket bjöd broder Para bjöd hela vår familj på middag.

Jag är väldigt tacksam att jag bestämde mig för att pröva broder Oldroyds löfte. Vi hade aldrig träffat broder Para om vi inte hade kommit till templet. Jag har blivit en annan människa – jag håller på att bli den person Herren vill att jag ska bli. När vi satte Herren främst och åkte till templet, välsignades våra liv på *alla* sätt. ■

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOT

1. Se Melvin J. Ballard, i Marion G. Romney, "Välfärdsprogrammet - Frälsarens program", *Nordstjärnan*, april 1981, 172.

Du, ungdomarna OCH temat för veckoträffarna

*Hur kan temat för
veckoträffarna ena oss?*

Jessica Griffith

Kyrkans tidningar

Varje år uppmanar Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap ungdomarna att studera, lära sig om och praktisera ett tema ur skrifterna som godkänts av första presidentskapet. När vi lär oss och lever efter lärdomarna i temat för veckoträffarna kan det stärka vår tro och vittnesbörd och ena kvorum, klasser och familjer.

Temat för 2018

Det här årets tema för veckoträffarna visar hur vi kan finna frid i Kristus. I Läran och förbunden 19:23 inbjuder oss Herren: **”Lär av mig och lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du skall ha frid i mig.”** I en värld som kan vara fylld av osäkerhet och rädsla är det här ett mäktigt löfte.

Det här skriftstället ger föräldrar, ledare, mentorer och lärare möjlighet att undervisa om mönster som stärker ungdomarna i svåra tider.

Hur kan jag använda temat?

Generalpresidentskapen för Unga kvinnor och Unga män uppmanar oss att memorera skriftstället, studera lärosatsen och tillämpa principerna i våra liv. Även om de här sakerna kan göras individuellt, kan det hjälpa oss bli eniga och styrka ungdomarna och deras familjer att göra dem tillsammans.

Det finns många tillfällen att införliva temat i våra ungdomars liv. Det kan användas på familjens hemafton, i lektioner i kyrkan och seminariet, som ett tema för ungdomstalare på sakramentsmötet, för att berika samlingen inför veckoträffarna och för att ge ungdomsaktiviteter inklusive läger, ungdomskonferenser, gemensamma aktiviteter, Början till något nytt och andakter ett fokus.

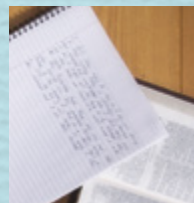
Några aktivitetsförslag

Här kommer några förslag på hur man kan införliva temat för veckoträffarna under året.

För ytterligare förslag, gå till youth.lds.org.

”Lär av mig”

Det är viktigt att lära sig om Jesus Kristus för att kunna finna frid i honom. Det finns frid och förtröstan att hämta i att veta hurdan han är, lära sig hur han levde och förstå vad han gör för oss.

När president Spencer W. Kimball (1895–1985) var fjorton år gammal blev han tillfrågad om han hade läst hela Bibeln. ”Jag hade läst många böcker vid det laget, serier och lättare böcker, men mitt anklagande hjärta sa till mig: ’Du, Spencer Kimball, har aldrig läst den heliga boken. Varför?’”¹ Från och med då såg president Kimball till att ”mätta [sig] med Kristi ord” (2 Ne. 32:3).

- Du kan be ungdomarna föra studiedagbok för att skriva ner vad de lär sig om Jesus Kristus och hans evangelium.
- Du kan också inbjuda ungdomarna att fatta beslut om att ta sig an president Russell M. Nelsons uppmaning att avsätta en del av sin tid varje vecka till att studera allt Jesus sa och gjorde, som nedtecknats i standardverken.² Du kan be dem berätta under en lektion eller hemafton vad de lär sig och hur de tillämpar det i sina liv.

Resurser

- Jakobs brev 1:22; Mose 1
- ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.
- Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 39–42.
- David A. Bednar, ”En kristuslik karaktär”, *Liahona*, okt. 2017, s. 50–53.

”Lyssna till mina ord”

Att lyssna till Frälsarens ord innebär inte bara att höra, utan också att följa (eller lyda). Vi kan få stor frid och förtröstan av att veta att vi lever i harmoni med hans lära.

När president Thomas S. Monson var åtta år gammal bestämde han sig för att göra upp en lägereld med sin vän Danny. Det fanns bara ett problem – fältet de ville använda var torrt, stickigt och fullt av ogräs. Det var då unge president Monson fick en idé. ”Jag sa till Danny: ’Vi behöver bara tända eld på ogräset. Vi *bränner* ut en ring i ogräset!’ Han höll genast med och jag sprang till vår stuga för att hämta några tändstickor. ...

Jag minns att jag tänkte att elden skulle brinna bara så långt vi ville och sedan som genom trolleri slockna av sig själv.

Jag slog an en tändsticka mot en sten och satte det torra junigräset i brand.” Snart förstod pojkarna att elden inte skulle slockna av sig själv, så de sprang och hämtade hjälp. Efter flera timmars arbete var elden släckt.

”Danny och jag lärde oss mycket som var svårt men viktigt den dagen”, sa president Monson, ”det inte minst viktiga var vikten av att lyda”.³

- Be ungdomarna att studera kapitel 6 i *Predika mitt evangelium*, inklusive lydndsdelens av egenskapsutvecklingsaktiviteten i slutet av kapitlet.
- Samtala om sådant som kan hindra oss från att lyssna till Herrens ord. Du kan till exempel uppmana ungdomarna att byta ut 10 minuters skärmtid mot 10 minuters skriftstudier.
- Ta regelbundet tillfället att fråga ungdomarna vad de tänker göra till följd av det de har lärt sig.

Resurser

- 2 Moseboken 20; Matteus 5:1–12
- ”Lydnad”, *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 122.
- Hadley Griggs, ”Tio minuter om dagen”, *Liahona*, sep. 2017, s 58–61.
- Robert D. Hales, ”Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud”, *Liahona*, maj 2014, s. 35–38.

”Vandra i min Andes ödmjukhet”

Att lära och lyssna är vad vi behöver göra. Sättet vi gör det på är att vandra i Herrens ande.

Att vara ödmjuk innebär att ”uthärda oförrätter med tålmod och utan att hysa agg”⁴, något som kräver både styrka och ödmjukhet. 1838 lämnade Thomas B Marsh, den första presidenten för de tolv kvorum, kyrkan, delvis på grund av bitterhet över att kyrkans ledare inte tog hans hustrus parti i en dispyt över mjölk. Senare i sitt liv beklagade han de välsignelser han hade förlorat och återvände till kyrkan. Han sa: ”Jag har ofta undrat hur mitt avfall började, och jag har kommit till slutsatsen att jag måste ha förlorat Herrens Ande ur mitt hjärta. ... Jag kände mig arg och fylld av vrede, och eftersom Herrens Ande var borta, som det står i skrifterna, var jag blind.”⁵

- Frälsarens liv var inte lätt. Hitta exempel i skrifterna på när Jesus visade ödmjukhet när han stod inför utmaningar. Prata om hur vi kan tillämpa Frälsarens exempel i situationer vi kan stå inför i dag.
- Ett sätt att bli ödmjuk är genom att tjäna andra. Fundera över olika sätt ungdomarna kan tjäna på enskilt eller som grupp.

Resurser

- Titus 3:2–5; Moroni 8:26; L&F 112:13
- Ulisses Soares, ”Var saktmodig och ödmjuk i hjärtat”, *Liahona*, nov. 2013, s. 9–11.
- Neal A. Maxwell, ”Meekness—A Dimension of True Discipleship”, *Ensign*, mars 1983, s. 70–74.

”Du skall ha frid i mig”

Frid kan betyda olika saker för olika människor – hopp om att det är möjligt att bli helad, visshet om att det går att ta sig igenom svåra tider eller tillförsikt om att vi går på rätt stig.

- Hitta berättelser om hur andra har funnit frid i Kristus på [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter) och på sidorna 60 och 63 av det här numret. Hur har du funnit frid?
- Du kan titta på påskvideon för 2017, ”Fridsfursten”, på [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter). Du kan också uppmana ungdomarna att dela videon på nätet och vittna om hur de har funnit frid i Kristus.

Resurser

- Johannes 14:27; Filipperbrevet 4:7
- W. Christopher Waddell, ”Ett mönster för frid”, *Liahona*, maj 2016, s. 90–93.
- Quentin L. Cook, ”Personlig frid: Rättfärdighetens lön”, *Liahona*, maj 2013, s. 32–36. ■

SLUTNOTER

1. Spencer W. Kimball, ”Read the Scriptures”, *Friend*, dec. 1985, insidan av omslagets framsida; se även ”What I Read as a Boy”, *Children’s Friend*, nov. 1943, s. 508.
2. Se Russell M. Nelson, ”Profeter, ledarskap och gudomlig lag” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017), broadcasts.lds.org.
3. Thomas S. Monson, ”Lydnad ger välsignelser”, *Liahona*, maj 2013, s. 89–90.
4. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11:e utgåvan, (2003), ”meekness”, [merriam-webster.com](https://www.merriam-webster.com).
5. Thomas B. Marsh, i *Journal of Discourses*, 5:206–207 (se även ”The Faith and Fall of Thomas Marsh”, i *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, red. av Matthew McBride och James Goldberg. [2016], s. 57–59).

ATT SITTA I RÅD

GE STÖRRE KRAFT ÅT MELKISEDESKA PRÄSTADÖMETS OCH HJÄLPFÖRENINGENS MÖTEN

Förord av äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum

Under min verksamhet som apostel har jag ofta betonat kraften i och vikten av råd i kyrkan, inklusive stavs-, församlings-, biorganisations- och familjeråd. Jag tror att ett rådsmöte är den mest verksamma vägen till verkliga resultat.

Den här månaden genomför vi några enkla men viktiga förändringar i den studiekurs som melkisedeska prästadörets kvorum och Hjälpföreningen följer när de möts i sina respektive organisationer på söndagarna. Förutom att studera de levande profeternas ord från den senaste konferensen ska vi också "sitta i råd" (L&F 107:89) tillsammans för att prata om problem vi står inför och de behov vi har.

När vi lär oss att rådgöra tillsammans på ett mer effektivt sätt välsignar Gud oss med ett ökat flöde av uppenbarelse och insikt samt kraft att utföra hans verk.

Michael Magleby

Chef för kyrkans studiekurs-, prästadöms- och familjeavdelning

Innan den här världen skapades utförde vår himmelske Fader sitt arbete genom råd (se L&F 121:32). Adam och Eva var de första av Guds folk som sökte hans vägledning genom råd. Gud kallar sig faktiskt för "Rådets Människa" (Mose 7:35). Tidigt i den här tidshushållningen började Joseph Smith återställa "forna tiders rådsordning"¹. I dag styrs kyrkan genom råd på varje nivå.

Under de senaste månaderna har ledare i kyrkan på generalnivå rådgjort med varandra om hur vi kan stärka melkisedeska prästadörets och Hjälpföreningens söndagsmöten. Resultatet är en ny studiekurs som heter *Kom*

och följ mig – för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen, som oftare använder budskap från generalkonferensen och utökar kraften i råd till våra prästadömskvorum och Hjälpföreningar.

”Vi har gjort mycket gott där vi var”, säger äldste Christoffel Golden i de sjuttios kvorum, som hjälpte till att leda den här förändringen. ”Men Herren vill att vi ska gå framåt. Framåtskridande kommer som ett resultat av den här förändringen i riktning mot att studera levande profeters ord och sitta i råd.”

Nyligen har Hjälpföreningens generalpresidentskap och medlemmar i de sjuttios kvorum suttit i råd för att prata om hur råd inbjuder uppenbarelse, ökar enighet och ger kraft. De

erbjuder följande principer, förvissade om att ni bygger på de här idéerna och upptäcker lösningar som är rätt för er, er församling och ert kvorum eller er Hjälpförening.

Kraft i avsikt

”Eftersom ni har samlats ... och är eniga rörande denna sak och har bitt till Fadern i mitt namn, så skall ni också få” (L&F 42:3).

Råd är ett sätt att ”gemensamt söka Herrens vilja”.² Med andra ord är det inte nog att bara dela idéer. Genom att rådgöra tillsammans inbjuder vi uppenbarelse så att vi kan få reda på vad Herren vill att vi ska göra i vår situation. Vi har lättare att få uppenbarelse om vi kommer ihåg följande:

1. *Fokusera – börja med ett konkret, meningsfullt problem eller behov.* När vi fokuserar på ett enda problem eller behov ökar vår förmåga att åstadkomma meningsfullt framåtskridande. När vi fokuserar hjälper det oss också att se bortom synliga symptom (vad som händer) och försöka förstå de bakomliggande orsakerna (varför och hur något påverkar människor). Till exempel kanske vi rådgör om hur vi kan vara mentorer för våra ungdomar och sammanlänka dem med himlen snarare än att prata om hur mycket tid ungdomarna ägnar åt att titta på skärmar.

2. *Perspektiv – framställ problemet eller behovet i form av en fråga.* Ett ämne som uttrycks i form av en fråga kan leda till insikter i läran. Vi kanske frågar oss: ”Hur kan vi närma

oss situationen på ett hjälpsamt och helande sätt?” eller: ”Vilken lära skulle kunna lösa problemet om vi förstod den bättre?”

3. *Kraft – sök uppenbarelse.* Även om råd kan bolla lösningssidéer är ändå syftet med rådet att upptäcka vad Guds vilja är, inte bara att göra en lista över vilka sätt att hantera problemet som är bäst eller att säga ”så här gjorde vi i min förra församling”. Som äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum lärde behöver vi inte möten, utan uppenbarelse.³ När vi rådgör tillsammans uppenbaras kraftfulla lösningar som leder till handling.

Kraften i deltagande

”Utse bland er en lärare, och låt inte alla vara talesmän samtidigt utan låt en tala åt gången och låt alla lyssna till hans ord, så att när alla har talat, alla kan bli uppbyggda av varandra och så att alla kan få samma förmån” (L&F 88:122).

I råd kommer individers och organisationens – församlingens eller grenens – behov samman på ett unikt sätt, speciellt om deltagarna förstår följande:

1. *Varje rådsmedlem spelar en viktig roll.* Rådsmedlemmar bör delta aktivt, men inte dominera rådet. Som Paulus lärde: ”Ögat kan inte säga till handen: ’Jag behöver dig inte’, inte heller huvudet till fötterna: ’Jag behöver er inte.’ Nej, tvärtom är de av kroppens lemmar som vi anser svagast så mycket mer nödvändiga” (1 Kor. 12:21–22).

2. *Rådsmedlemmarna söker tillföra ljus.* Profeten Joseph Smith lärde "att varje man, innan han invänder mot något som tas upp inför ett råd, förvissas sig om att han kan kasta ljus över ämnet i stället för att sprida mörker, och att hans invändning är grundad på rättfärdighet".⁴

3. *Rådsmedlemmarna söker vara enade.* Trots att rådsmedlemmarna har olika synvinklar enas de i att söka "vägledning av den Helige Anden"⁵. Joseph Smith sa en gång under ett råd att "för att ta emot uppenbarelse och himlens välsignelser är det nödvändigt att våra sinnen är riktade mot Gud och att vi utövar tro och blir av ett hjärta och ett sinne".⁶

Kraft i handlingsplaner

"Var och en, både i fråga om lära och principer rörande framtiden, kan handla enligt den handlingsfrihet som jag har givit honom, så att var och en kan stå ansvarig för sina egna synder på domens dag" (L&F 101:78).

Ett råd är inte fullständigt utan att planer görs upp för hur man ska handla enligt den uppenbarelse som tagits emot. De som medverkar i rådet bör uppmanas att fatta specifika beslut som de ska handla enligt. "Vid slutet av ert rådsmöte behöver ni ha uppdrag", säger syster Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident. "Det viktigaste arbetet sker mellan mötena."

Rådets ledare för rådet mot insikt och enighet. Sedan leder han eller hon arbetet med att fatta beslut om

och skriva ner uppdrag som ska följas upp vid ett senare tillfälle. Syster Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, tillägger: "Vi har kraften. När vi förbinder oss att handla helgar Herren våra ansträngningar (se L&F 43:9). Att frivilligt ta på sig en uppgift och att rapportera om den är substansen i rådets handlande."

Ledarens roll

"Predikanten var inte bättre än åhöraren, inte heller var läraren bättre än eleven. Och på så sätt var de alla jämlika" (Alma 1:26).

För att göra våra råd bättre undviker vi världsliga sätt att se på ledarskap. I Herrens rike är ledaren "allas slav" (Mark. 10:44). På samma sätt är rådets ledare, vare sig det är en presiderande auktoritet eller en lärare, den som ger fokus men utgör inte själv fokus. Han eller hon undviker att vara den dominerande rösten eller att ta ställning innan rådet har talat.

Rådets ledare spelar en viktig roll i att klargöra syftet, underlätta samtalet och inbjuda deltagare att göra åtaganden att handla. Rådet fungerar bättre när dess ledare lyssnar, vägleder, inbjuder, beskyddar och bekräftar.

1. *Lyssna.* Goda ledare lyssnar på den som talar och på den Helige Anden. "Jag tror att urskillningens gåva fungerar bättre", sa äldste Bednar, "när vi lyssnar än när vi pratar."⁷

2. *Vägled.* Rådets ledare vägleder samtalet och tillåter idéer att växa. När

det blir nödvändigt omformulerar ledaren samtalet eller ger det kärleksfullt en annan inriktning.

3. *Inbjud.* Herren sprider ut uppenbarelse bland rådsmedlemmarna. När alla – inklusive de tystlåtna – inbjuds att komma med förslag ökar möjligheten att lära känna Herrens vilja.

4. *Beskydda.* En rådsledare skapar en miljö där det känns tryggt att berätta om sådant som är lämpligt genom att bry sig om de personer som berättar något och skydda dem från att bli kritiserade eller dömda. Känsliga ämnen kräver noggrann ledning. Sådant som är konfidentiellt ska fortsätta vara det.

5. *Bekräfta.* När deltagarna berättar om sina tankar och förslag bekräftar rådsledaren deras bidrag genom att visa uppskattning och genom att sätta närbesläktade tankar i samband med

varandra. Den här bekräftelsen hjälper deltagarna att känna sig delaktiga i uppenbarelseprocessen och anstränga sig för att försäkra sig om att deras bidrag är till hjälp.

Ny studiekurs, nya förpliktelser

Med det nya året och den nya studiekursen kommer en ny era av förpliktelse. Vi har välsignats med Jesu Kristi återställda evangelium. Det är vårt ansvar och privilegium att söka hans ledning och göra hans arbete. Det här steget framåt i våra söndagsmöten för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen handlar inte bara om att ha en lektion om arbetet. Vi sitter snarare i råd och verkar för rättfärdig handling – handling som driver många människor till Sion med sånger av evig glädje (se L&F 66:11). ■

SLUTNOTER

1. Joseph Smith, i "Minutes, 17 February 1834", *josephsmithpapers.org*.
2. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.4.4.
3. Se David A. Bednar, "Panel Discussion" (världsomfattande ledarskapsmöte, nov. 2010), *broadcasts.lds.org*.
4. Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, sammanst. av Joseph Fielding Smith (1958), s. 81–82.
5. *Handbok 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, i "Minutes, 27–28 December 1832", s. 3, *josephsmithpapers.org*.
7. David A. Bednar, "Panel Discussion".

VAD ÄR ANNORLUNDA I MELKISEDESKA PRÄSTADÖMETS OCH HJÄLPFÖRENINGENS MÖTEN?

Första söndagen varje månad leds samtalen i melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens möten av en medlem i presidentskapet eller en gruppledare. De här mötena är råd där vi ska "undervisa och bygga upp" (L&F 43:8) när vi rådgör tillsammans om problem och behov. De här samtalen ska leda till handling – både individuellt och i grupp.

De andra söndagarna avlägger vi rapport och följer upp våra samtal och uppgifter. Efter behov beslutar vi oss för nya uppgifter och skriver ner dem. Samtalen under de här mötena fokuserar på lärosatser som undervisats i generalkonferensbudskap och särskilda ämnen som valts ut av kyrkans ledare på generalnivå, och leds av en medlem i presidentskapet, en gruppledare, eller en lärare som kallats till det. De känslor vi upplever under de här samtalen inspirerar oss att handla individuellt och att förändras.

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kvorum

Familjens

EVIGA BETYDELSE

Tempel är väldigt viktiga för sista dagars heliga eftersom par vigs för tid och all evighet i dem, inte bara tills döden skiljer dem åt. Som kyrkan förkunnade i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" för 23 år sedan är "äkenskapet mellan man och kvinna ... instiftat av Gud och ... familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse".¹

Den här läran förklarar varför vi lägger stor tonvikt vid familjen. Vi tror också att vi ska sträcka oss ut till andra människor med förståelse, kärlek och medkänsla. Mitt tal kommer först att fokusera på de doktrinära skälen till att traditionella familjer spelar en sådan stor roll i vår kyrka. Sedan förklarar jag förhållandet mellan religiösa synpunkter vad gäller familjen och religionsfriheten. Till slut föreslår jag några vägledande principer för att försöka nå människorna omkring oss trots missförstånd eller meningsskiljaktigheter.

I det tal som äldste M. Russell Ballard höll under den nionde världskongressen för familjen i Salt Lake City i Utah, USA sa han att de som tror på traditionellt äktenskap måste uppbåda allt stöd de kan för att stärka och skydda sin tro, familj och frihet.

Kyrkans lära om familjen

För att skapa ett sammanhang kring vår kyrkas lära om familjen vill jag citera texten till en sång som våra barn ofta sjunger som heter "Jag bodde i himlen". Den här sången lär oss varifrån vi kom, varför vi är här och vart vi är på väg. Det är det som sista dagars heliga kallar Frälsningsplanen – vår himmelske Faders eviga plan.

*Vet du att vi var tillsammans i himlen en gång?
Där fick vi leva i kärlek och glädje och sång.
Då gav vår himmelske Fader en underbar plan
för denna jord och frälsning och liv åt hans barn.*

*Fadern behövde en son som var tillräckligt god
att ge sitt liv för att rädda oss människor på jord.
Där fanns en son vilken sökte ära åt sig.
Jesus bad: "Fader, sänd mig och all ära ske dig."*

*Jesus blev utvald och kom som Messias till jord,
borttog all ondskan och död med sitt liv och sitt ord.
Han ger oss hoppet och livet, vår Herre och vän –
tack att vi får komma hem till vår Fader igen!²*

Med den här sången i åtanke vill jag förklara några viktiga delar av frälsningsplanen som ger eftertryck åt vår odödlighet och eviga natur, och familjens eviga natur.

Innan vi föddes bodde vi hos Gud, våra andars Fader. Han är våra andars bokstavliga Fader, och vi är hans andebarn. Därför är alla som föds till jordelivet bröder och systrar.

"Guds hela avsikt – hans verk och härlighet – är att göra det möjligt för var och en av oss att åtnjuta alla hans välsignelser." Vårt val att lyda eller inte lyda hans bud avgör vår eviga bestämmelse. "Jesus Kristus är det centrala i Guds plan. Genom sin försoning fullgjorde Jesus Kristus sin Faders avsikt och gjorde det möjligt för var och en av oss att få odödlighet och evigt liv."³ Äktenskaps- och familjeband formas genom prästadömetts myndighet för att bestå bortom graven om vi gifter oss "för tid och för all evighet" i templet (L&F 132:7).

Jag hoppas den här korta översikten hjälper er förstå hur helt och hållet vår teologi är länkad till den traditionella familjen. Samhället, lagen och den allmänna opinionen kanske förändras, men samhällets syn på familjen kan inte och kommer inte att ersätta Guds syften och plan för sina barn.

I dagens värld där äktenskapet och familjen marginaliseras i ökande takt är inte Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ensam om att se den traditionella familjen som ett av sina viktigaste doktrinära element.

Påve Franciskus har sagt: "Han [Gud] skapade män och

kvinnor för glädje, för att dela sin resa med någon som kompletterar dem, för att få den fantastiska upplevelsen av kärlek: att älska och bli älskad, och att se deras kärlek bära frukt i form av barn."⁴

Baptistkyrkan förkunnar: "Äktenskapet innebär att en man och en kvinna gör ett förbundsåtagande för hela livet. ... Mannen och hustrun är lika mycket värda inför Gud, eftersom båda skapades i Guds avbild."⁵

Våra doktrinära trossatser om den eviga familjen och uttalanden av andra framstående kristna ledare gör det lättare att förstå varför vi är så hängivna uppgiften att vårda, beskydda och främja traditionella familjer.

Sekulärt stöd för religiösa synsätt

Det finns de som anser att sådan lära och sådana uttalanden utgör irrationella religiösa röster. Men Förenta staternas högsta domstol gjorde i juni 2015 den extra ansträngningen att erkänna att uppriktiga och förnuftiga människor kan ha olika åsikter, även när det gäller att erkänna samkönade äktenskap:

"Äktenskapet är heligt för dem som lever efter sin religion. ...

Det finns ett mycket stort antal hänvisningar till äktenskapets skönhet i religiösa och filosofiska texter i olika tidsåldrar, kulturer och trossamfund, likväl som i konst och litteratur i alla deras former. Det är rättvist och nödvändigt att påpeka att de här referenserna är baserade på tanken att äktenskapet är en förening mellan två personer av motsatt kön. ...

Äktenskapet, som de ser det, är till sin natur en köns-differentierad förening av man och kvinna. Den här synen har länge funnits – och finns fortfarande – i god tro hos förnuftiga och uppriktiga människor här och i hela världen."⁶

Högsta domstolen erkände helt riktigt att många uppriktiga och förnuftiga människor i världen fortfarande erkänner det traditionella äktenskapet.

Tro, familj och frihet

Med insikten att förnuftiga och uppriktiga människor kan se äktenskapet som enbart mellan individer av motsatt kön

kommer också ansvaret för allmänna forum att ge plats åt, och religionsfrihet att beskydda, sådana åsikter. Det är faktiskt så att eftersom religiös tro kan påverka hur de troende ser på meningen med livet, påverkar sådana åsikter deras interaktion med samhället.

Jag kommer att tänka på en notis i nyheterna om små barn vars lärare läste en berättelse för dem om två prinsar som blev kära i varandra. Läraren presenterade materialet utan någon varning eller information. När föräldrarna bad att få meddelande om den här berättelsen skulle läsas igen i framtiden vägrade lärarna tillmötesgå deras önskemål.⁷

Skulle det verkligen ha skadat skolans administratörer att låta föräldrarna hålla sina barn hemma när det som lärs ut står i motsats till deras tro? Skolans beslut verkar vara ett direkt angrepp på föräldrarnas roll i att uppfostra sina barn.

Vi lever i en extrem tid. Kompromisser verkar ofta ligga långt borta och vara svåra att uppnå. Vi hör berättelser om människor som har försökt vara trogna sina normer bara för att anklagas för att vara trångsynta eller intoleranta, eller bestraffas på en skala som verkar orimlig.

De flesta av världens knappt 200 nationer, inklusive Förenta Staterna, erkände föräldrarnas rättighet att undervisa sina barn när de skrev under International Covenant on Civil

and Political Rights (Internationell konvention om medborgarliga och politiska rättigheter). Artikel 18 i den här överenskommelsen lyder: "[Parterna] ... förpliktar sig att respektera föräldrars ... frihet att tillförsäkra sina barn sådan religiös och moralisk bildning som stämmer överens med deras egen övertygelse."⁸

Det här internationella skyddat för mänskliga rättigheter är i samklang med kyrkans ställningstagande, som tydligt uttrycks i tillkännagivandet om familjen: "Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, ... att lära dem älska och tjäna varandra [och] att hålla Guds bud.... Män och hustrur — mödrar och fäder — kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter."⁹

Det kanske känns som om strömningarna går emot oss, men vi har stort stöd i att behålla vår syn på det traditionella äktenskapet. Jag har bara pekat på några exempel. Det finns många fler.

Vi måste uppbygga allt stöd vi kan för att stärka och skydda vår tro, våra familjer och vår frihet. Vissa personer försöker aktivt ta ifrån oss de här rättigheterna. En nyhetsartikel berättade att miljontals dollar har lagts på att försöka riva ner religionsfriheten i Förenta staterna.¹⁰

Inför sådana hot anser jag att min kollega äldste Dalin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum har formulerat vår ståndpunkt bäst: "I vår strävan att vara ödmjuka och undvika stridigheter får vi inte göra avkall på eller minska troheten mot de sanningar vi känner till. Vi får inte ge upp vår ståndpunkt eller våra värderingar."¹¹

Om de som bekämpar oss är uppriktiga i sin hängivenhet mot mångfald och jämlikhet borde vi kunna arbeta tillsammans för att finna medkänsla och fred. Om vi tvingar på varandra våra åsikter, som i fallet med barnen som fick höra material som stod i motsats till deras föräldrars önsknings, minskar mångfalden och jämlikheten snedvrids. Genom att kompromissa och sträcka oss ut i kärlek till alla Guds barn, som är våra bröder och systrar, kan vi väva en fridfull och varierande gobeläng av ideal och trosuppfattningar.

Vägledande principer för att älska varandra

När jag nu har förklarat vikten av det traditionella äktenskapet och att vi måste försvara våra rättigheter, låt mig förklara varför vi behöver räcka ut handen i vänskap till dem vi har meningsskiljaktigheter med. Jesus Kristus befallde oss:

"Älska era ovänner och be för dem som förföljer er.
Då är ni er himmelske Faders barn" (Matt. 5:44–45).

Precis som vi inte vänder oss bort från familjemedlemmar vi har meningsskiljaktigheter med, kan och bör vi inte vända oss bort från dem som ser annorlunda ut, tänker eller handlar annorlunda än vi. Vi visar vår bästa medmännisklighet när vi visar kärlek och är vänliga mot alla Guds barn. Vi visar vårt lärjungeskap när vi vägrar vara högröstade, när vi vägrar använda nedlåtande beteckningar och när vi går in i den allmänna debatten för att söka rättvisa genom förståelse och ömsesidig respekt.

Kyrkan stödde nyligen lagstiftning som balanserar HBTQ-samhällets intressen med intressena hos de personer som har traditionella religiösa synpunkter. Lagstiftningen har skyddat HBTQ-personer från att bli avskedade eller nekade boende på grund av sin sexuella läggning eller identitet. Samtidigt skyddas religiöst samvete och

rättigheten att utöva djup religiös övertygelse av den här robusta lagstiftningen.¹²

Ingen av parterna uppnådde allt de ville, men vårt arbete med HBTQ-samhället och Utahs lagstiftande församling minskade splittringen i våra samhällen utan att kompromissa med nyckelprinciper.¹³ Vi kan älska varandra utan att kompromissa med våra personliga gudomliga ideal. Och vi kan prata om de här idealen utan att marginalisera andra.

Jesus Kristus var det fullkomliga föredömet i att älska andra. Bara timmar innan han påbörjade den plågsamma processen att betala för vars och ens synder träffade han sina apostlar för att ta del av påskmåltiden – hans sista måltid – och ge dem de sista instruktioner han skulle ge dem i dödligheten. Bland hans lärdomar återfinns den gripande, livsförändrande förkunnelsen: "Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra" (Joh. 13:34).

Vi kan vara konkreta och brinna för fördelarna av äktenskap mellan en man och en kvinna utan att sakna respekt för eller förolämpa dem som har en annan åsikt.

Oberoende av tro eller tillämpning bör vi som bröder och systrar söka förstå varandra. Kom ihåg att i slutändan, vare sig vi är gifta eller ensamstående, utgör vi alla en unik del av Guds storslagna plan.

Sammanfattning

Profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum mördades den 27 juni 1844 av en pöbelhop medan de hölls fångna i delstatsfängelset. Efter martyrskapet hotade förföljelse och pöbelhopar att döda kyrkans medlemmar medan de byggde templet i Nauvoo. Men de kämpade vidare trots att de visste att de måste överge det. Innan pöbelhoparna drev ut dem var de i templet dag och natt för att avlägga heliga löften som skulle förena dem som familjer i evighet.¹⁴

På vägen mot Saltsjödalalen betalade förfäder på både min mors och min fars sida ett mycket högt pris bestående av lidande och försakelser. Pionjärfamiljerna skildes åt av döden, men trots att de begravde barn, äkta hälften, föräldrar, mor- och farföräldrar och vänner längs den karga vägen västerut strävade de framåt.

Deras tro på en gudomlig plan, utformad av himmelska föräldrar som älskar oss, gav dem modet trots att de stod inför oerhörda utmaningar. De sökte en plats där de utan att bli förföljda kunde fostra sina familjer till att älska Gud och tjäna honom. Jag tackar dem för att de visade vägen.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära och teologi börjar och slutar bokstavligen med familjen. Jag uppger vad jag har sagt tidigare: Vi tror att vi levde före det här jordelivet som medlemmar i Guds förjordiska andliga familj, och att vi som barn till himmelska föräldrar ska förbereda oss här på jorden för att återvända och få de välsignelser som lovats dem som håller Guds bud.

Den här kunskapen förbereder var och en av oss för den dag när vi dör och då säkert vet, när vi har återvänt till Guds heliga närvaro, vad det sanna ändamålet är med hans plan för oss. Därför, som det står i tillkännagivandet om familjen, ”uppmanar [vi] ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet”.¹⁵ ■

Från ett tal som hölls i den 27 oktober 2015.

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. ”Jag bodde i himlen”, *Liahona*, apr. 1999, LS, s. 5.
3. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 48.
4. ”Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass”, *Catholic Herald*, 4 okt. 2015, catholicerald.co.uk.
5. ”Basic Beliefs: Family”, Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Se ”Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale”, NPR, 27 apr. 2006, npr.org.
8. ”Internationell konvention om medborgerliga och politiska rättigheter”, Artikel 18, FN Mänskliga rättigheter ohchr.org.
9. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, s. 129.
10. Se Kevin Jones, ”LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years”, Catholic News Agency, 29 juli 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, ”Att älska andra och leva med olikheter”, *Liahona*, nov. 2014, s. 26.
12. Se Dennis Rombo, ”LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill”, *Deseret News*, 4 mars 2015.
13. Se ”Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections”, 4 mars 2015, mormonnewsroom.org.
14. Se *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2. uppl. (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2002), s. 302.
15. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, s. 129.

PORTRÄTT AV TRO

Under tonåren blev livet jobbigt för Amanda, och hon föll ifrån kyrkan i jakten på nya upplevelser. Efter flera år kände Amanda en tomhet. Det började bli viktigt för henne att finna glädje.

CODY BELL, FOTOGRAF

Amanda Jiri

Kapstaden, Sydafrika

Jag var inaktiv i omkring åtta år. Under den tiden fick jag fel sorts vänner. Min mamma var dödssjuk. Jag var ganska nere. Jag kände en tomhet. Jag började undra: "När var jag uppriktigt glad senast?"

Sedan tänkte jag på när jag gick i Unga kvinnor. Jag insåg att det var då jag senast kände mig verkligen glad. Jag beslöt mig för att komma tillbaka till kyrkan följande söndag. Jag träffade grenspresidenten och påbörjade min omvändelseresa.

Kort därefter kallades jag att arbeta med de unga kvinnorna. När vi läste upp Unga kvinnors tema kom jag genast ihåg det! I dag får jag en bekräftelse om att jag hör hemma i kyrkan varje gång vi läser temat.

LÄS MER

Ta reda på mer om Amandas sökande efter glädje på liahona.lds.org.

Lär dig mer om hur man finner glädje av president Thomas S. Monson på lds.org/go/11839.

ETT SVAR PÅ VARANDRAS BÖNER

Min tid som missionär var snart över i Illinoismissionen Chicago Syd när jag fick specialtillstånd att besöka ett område jag tidigare varit i och äta middag med familjen Tremillo. Jag hade tjänat i deras församling i ett helt år och hade kommit dem nära.

Under middagen uppmanade broder Tremillo mig att delge åtminstone ett glädjebudskap på hemvägen. Han sa att Herren skulle sätta någon på mitt flyg som skulle behöva min hjälp. Jag lovade honom att jag skulle göra det.

Från och med då tills jag lämnade Chicago bad jag också om en bekräftelse på att Herren godtog mitt offer att tjäna som missionär.

Tre veckor senare gick jag ombord på planet som skulle ta mig hem. När

jag närmade mig min plats tittade personen i stolen bredvid min upp. "Det är inte sant!" sa hon. Jag kan inte fatta det!"

Min första tanke var: "Toppen, hon hatar mormoner!" När jag hade satt mig ner berättade hon att hon hette Kelly och att hon var nyomvänd. Hon uttryckte sin glädje över att en missionär satt bredvid henne. Kelly sa att den person hon senast hade suttit bredvid var anti-mormon och hade uttryckt sig mycket ovänligt om Kellys nya tro. Kelly var orolig och hade frågor. Hon hade bett om svar och tröst.

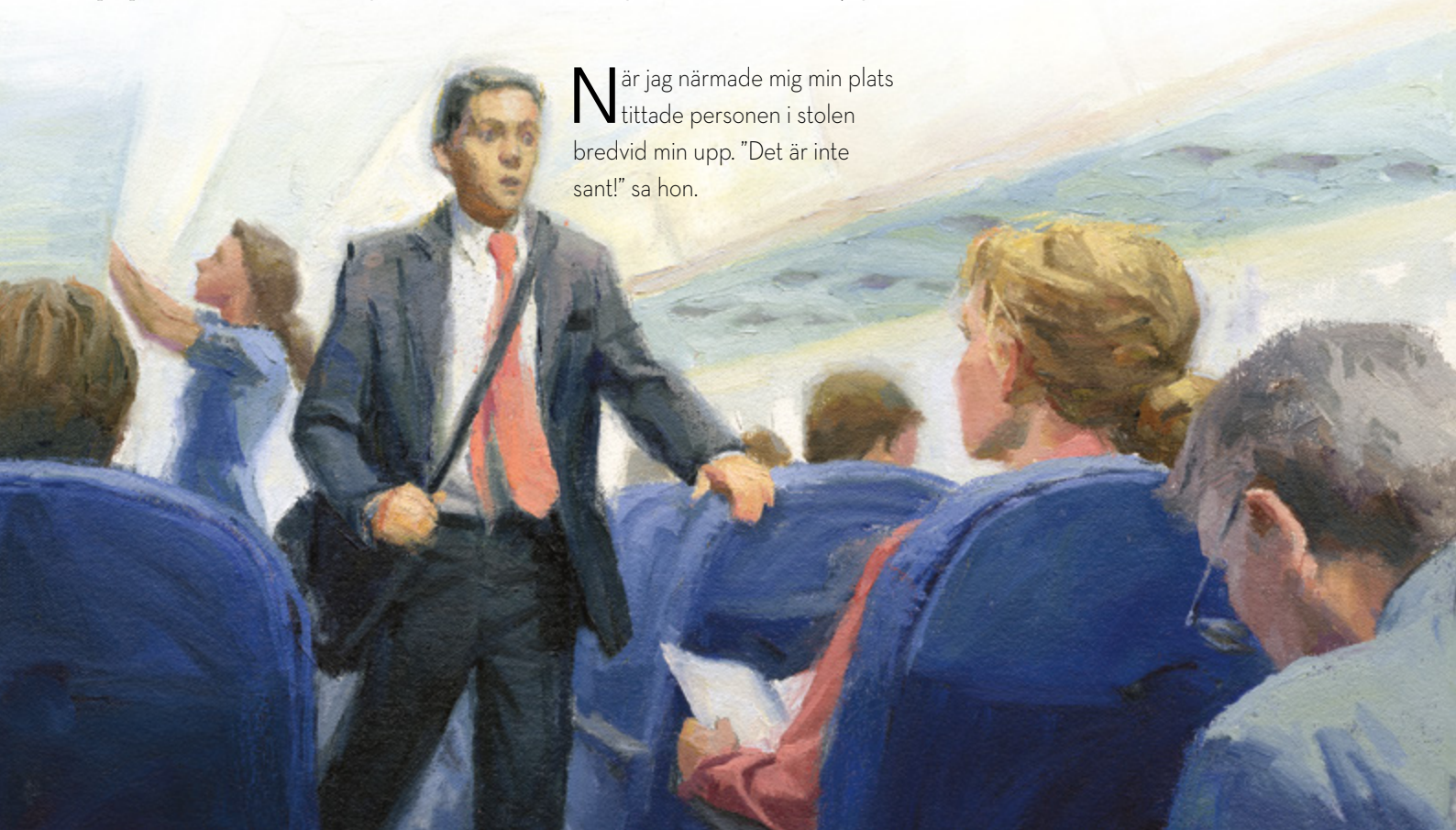
Jag höll en bön i hjärtat och vittnade om evangeliets sanning och om Guds kärlek till sina barn, inklusive henne. Jag berättade om rådet jag

hade fått av broder Tremillo. Jag sa att Gud hade förberett det här speciella ögonblicket bara för henne.

Kelly tackade mig med tårar i ögonen. Hon sa också: "Jag ser att du har varit en bra missionär och att Herren godtar ditt offer." Då kände jag Guds djupa kärlek till mig. Det var min tur att gråta. Med tårar i ögonen tackade jag Kelly och sa att hon var ett bönesvar. Jag besvarade ytterligare några av hennes frågor, och vi utbytte e-postadresser.

Vårt flyg landade och vi vinkade adjö medan hon gick till sitt nästa flyg. Jag kommer alltid att vara tacksam för att min himmelske Fader var villig att välsigna oss på ett så ömsint sätt. ■
Levi Kempton, Arizona, USA

När jag närmade mig min plats tittade personen i stolen bredvid min upp. "Det är inte sant!" sa hon.

MITT SJUKA BARN OCH MIN KALLELSE

När jag kallades till rådgivare i Unga kvinnor tackade jag ja till kallelsen, men var orolig för hur jag skulle kunna fullgöra den. Jag kände mig oförberedd, och jag kämpade med en prövning.

Tre månader innan jag fick kallelsen föddes min lille pojke Nicolas efter en riskfylld graviditet. Han behövde ständig vård. Några veckor efter hans födelse dök det upp en liten röd prick på hans ögonlock, och den började gradvis växa. Vår barnläkare förklarade att det var en godartad tumör och att den skulle försvinna av sig själv efter att Nicolas fyllt ett år. Men tumören utvecklades snabbt. Den fyllde hans ögonhåla och skulle komma att orsaka permanenta skador på hans syn om den inte behandlades.

Vi fattade det svåra beslutet att påbörja cellgiftsbehandling. Nicolas sköra kropp reagerade negativt på behandlingen. Han hade feber dagligen, fick ständiga infektioner och vägde för lite. Behandlingen gjorde att han grät mycket. Det blev svårare och svårare att uppfylla min kallelse under de här villkoren. Jag förstod inte hur jag skulle klara av det.

Tack och lov var min man ett stöd. Tillsammans beslöt vi att jag skulle fortsätta. Unga kvinnors president

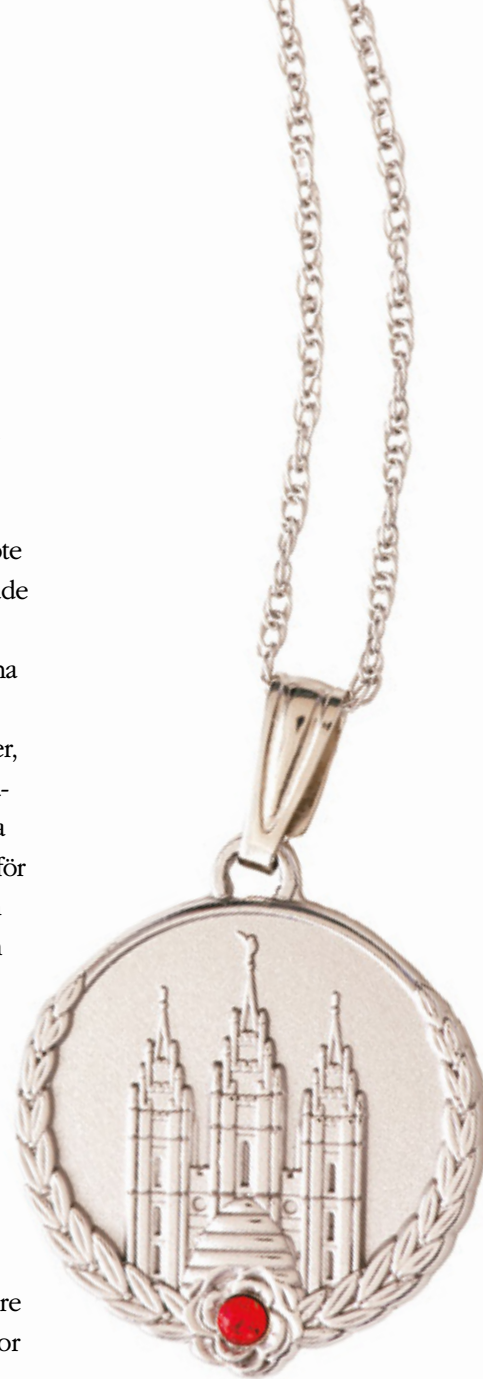
stödde mig också. Hon var en trofast och tålmodig syster. Hon hjälpte mig se egenskaper hos mig själv som jag inte visste att jag hade, och hon hjälpte mig hitta sätt att tjäna som jag inte hade tänkt på.

När jag var med de unga kvinnorna varje vecka hjälpte det mig att inte fixera mig vid rutinen med injektioner, undersökningar och läkare. Det hindrade mig från att slösa tid på att tycka synd om mig själv eller att undra varför det här drabbade min lilla ängel. Min kallelse var en välsignelse, och innan jag visste ordet av började Nicolas växa och behandlingen var klar. Nicolas blev en glad, frisk och energisk pojke.

Att tjäna vår himmelske Faders tappra döttrar har hjälpt mig övervinna känslor av otillräcklighet, utveckla eviga vänskapsband, upptäcka mina talanger och bli bättre inom mina ansvarsområden som mor och hustru.

Herren tar inte alltid bort våra prövningar, men jag vet av hela mitt hjärta att han alltid är villig att hjälpa oss ha tillräcklig styrka för att ta itu med dem. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischer, Santa Catarina, Brasilien

Min kallelse i Unga kvinnor blev svårare och svårare att fullgöra. Jag förstod inte hur jag skulle klara av det.

EN BÖN PÅ TAKET

En regnig dag gick jag upp på vinden och märkte att vi hade en läcka. Vatten droppade från spetsen av takspikarna mellan två taksparrar. Flera år tidigare hade jag gjort många reparationer på mitt hem och jag var inte rädd för att ge mig i kast med nya projekt. Men vid den här tiden kämpade jag med en del problem och saknade självförtroende. Jag kände inte att jag hade den känslomässiga styrkan att ta itu med läckan, trots att jag visste att något behövde göras innan vintern kom.

En eller två veckor senare klättrade jag upp på taket med en mattniv, en bredspackel och en fogspruta laddad med taktjära. Jag tänkte att jag bara behövde hitta läckan och täcka över den med geggig tjära. Men jag hade ingen aning om var läckan kom ifrån. Jag kände mig missmodig. Jag

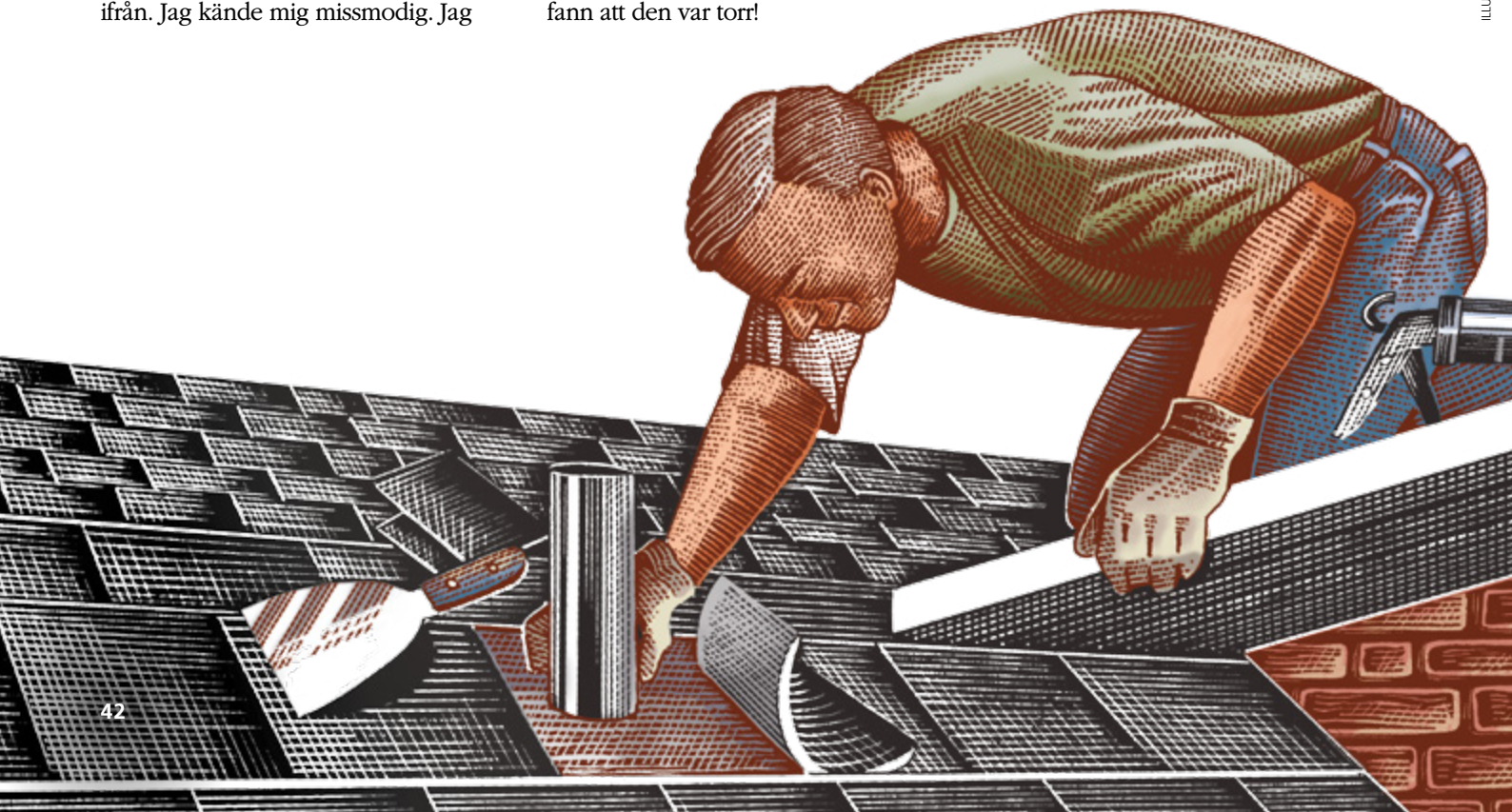
stannade upp och höll en bön om att Herren skulle leda mig till rätt ställe så att jag kunde laga läckan. Jag förväntade mig att han bara skulle visa mig var den var. Istället kom ett ord till mitt sinne: *undersök*.

Det var inte svaret jag ville ha, men jag började se mig omkring. Min blick fastnade på en ventil. Jag tog loss två små takpannor vid ventilen och såg vad som såg ut att vara källan till läckan. Jag skar bort gammal, torr tjära och lade på ordentligt med ny tjära. Jag lade tillbaka takpannorna och var klar med jobbet på mindre än en timme. Min deprimerade sinnesstämning försvann och jag kände mig nöjd med mig själv för det jag hade gjort för att lösa problemet. Nästa gång det regnade tittade jag upp på vinden och fann att den var torr!

Jag tänkte på Oliver Cowdery som bara hade "[tänkt] på att be" (L&F 9:7). Precis som han hade jag förväntat mig att Herren bara skulle ge mig ett snabbt bönesvar utan att jag behövde anstränga mig. Och jag tänkte på hur mycket bättre jag mätte när jag behövde lägga ner egen ansträngning på att "utforska det" (L&F 9:8) – att undersöka. Jag lärde mig att Herren inte gör allt åt oss. Han hjälper oss och vägleder oss, men vi förväntas också göra vad vi kan själva eftersom det leder till personlig tillväxt. ■

Valiant K. Jones, Michigan, USA

Jag behövde bara hitta läckan men jag hade ingen aning om var den kom ifrån, så jag stannade upp och höll en bön.

VAR DET HÄR SLUTET PÅ MITT LIV?

Jag var en frisk far till två vackra barn och make till en underbar och flitig hustru. Jag hade ett bra jobb och en stadig inkomst. Livet verkade vara perfekt, men min värld började falla i bitar när jag fick diagnosen nasofaryngeal cancer, en ovanlig sorts huvud- och halscancer.

Vid den tiden tjänade jag som rådgivare till biskopen, och vi höll vår årliga basketturnering i kyrkan när jag började må väldigt dåligt. Jag gick till doktorn, och efter många prover förklarade han att jag hade nasofaryngeal cancer, stadie 4. Jag blev orolig och rädd. Jag undrade om det här var slutet på mitt liv och vad som skulle hända med min familj om jag dog. Det enda jag kunde lita på för att få vägledning och tröst var att be till min himmelske Fader.

Efter att ha bett oupphörligen i tre dagar kändes det som om en mjuk röst viskade: "Var inte rädd."

Från det ögonblicket var jag inte rädd för att dö. Men det var fortfarande jobbigt. Under en tid kunde jag inte svälja någon mat och jag var mådde för dåligt för att kunna sova, men jag gav aldrig upp eller vände mig bort från Gud – och han har hjälpt mig.

Min cancer har varit på tillbakagång i över 18 år. Jag vet inte hur länge Gud låter mig leva, men jag är glad att jag fortfarande kan tjäna mina bröder och systrar. Jag vet att vår himmelske Fader aldrig lämnar eller överger oss. Och om vi vill få välsignelser av Gud får vi inte lämna eller överge honom. ■

Samson Ho, Hongkong, Kina

Hemma tidigare än planerat

Destiny Yarbro

Båda mina föräldrar har tjänat som missionärer. I unga år hörde jag berättelser om deras missioner och såg fram emot dagen när jag skulle tjäna Herren som heltidsmissionär.

Förberedelsen inför missionen var en av de härligaste upplevelserna i mitt liv. Jag kände mig närmare Herren än någonsin. Jag fick min missionskallelse till Ungernmissionen Budapest och kom till missionärsskolan i Provo fast beslutet att ge allt till min himmelske Fader.

Vistelsen på missionärsskolan var en oerhört andlig upplevelse för mig. Medan jag kom närmare Herren bad jag uppriktigt och sa att jag var villig att göra vad han än begärde av mig, och lovade att jag skulle älska ungarna av hela mitt hjärta.

Mot slutet av min tid på missionärsskolan blev jag sjuk. Efter att ha vilat upp mig hemma fick jag möjlighet att fortsätta min mission i Ungern. Jag fick en underbar tränare, syster

Sunshine Nestor, som lärde mig att känna igen Herrens dagliga ömma barmhärtighet och underverk.

Efter några månader blev jag sjuk igen. Trots att syster Nestor och jag fortsatte arbeta så gott vi kunde var jag tvungen att åka hem igen.

Det kändes som om jag hade svikit Herren eftersom jag inte hade tjänat en "hel" mission. Jag var övertygad om att det fortfarande fanns ungrare som det "var meningen" att jag skulle ha undervisat om jag inte hade blivit sjuk. Jag undrade om jag inte hade tillräcklig tro till att bli helad eftersom Herren trots allt skyddar sina missionärer. Jag hade *aldrig* tänkt mig att mitt offer till Herren inte skulle bli att ge ett och ett halvt år av mitt liv, utan snarare att offra den sorts mission jag hade tänkt mig.

Mitt sökande efter mening hemma

När jag klev av planet efter att ha kommit hem kunde jag inte låta bli

Det finns många sätt att fortsätta tjäna Herren och finna mening i livet efter att ha kommit hem från en mission i förtid.

att tänka att jag hade lämnat mitt livs viktigaste arbete bakom mig på missionsfältet. Det tog tid, men jag lärde mig att det fanns arbete hemma som också skulle ge mitt liv mening.

Oavsett varför du åker hem från missionen tidigare än planerat, bestäm dig i dag för att låta den här upplevelsen bli ett steg *framåt* i livet, inte ett steg bakåt. Jag kom hem av medicinska anledningar, men andra kommer hem av många olika anledningar,

inklusive överträdelse. Därför kanske en del av de här förslagen inte kan tillämpas i din situation. Be till Herren om att kunna hitta sätt att tjäna honom hemifrån. Om du till exempel kom hem på grund av överträdelse och inte är värdig att komma till templet ännu kan du ändå finna mening genom att regelbundet ta en promenad på tempelområdet och fatta beslut om att en dag återvända till hans heliga hus.

Förutom att läsa skrifterna, be och gå till kyrkan var vart och ett av följande steg på resan nödvändigt för mitt helande.

1. Håll kontakten

Mitt första steg till att finna mening i mitt liv var att hålla kontakten med de heliga och missionärerna i Ungern. Ett tag levde jag för förberedelsedagarna när jag fick e-post från syster Nestor och mina kamrater på missionärsskolan. Jag måste medge att det inte alltid var lätt att läsa om mina

kamraters missioner eller att prata med ungrarna jag saknade så mycket. Men när jag nu ser tillbaka inser jag att det var nödvändigt för mitt helande att höra om de underverk som hände där.

2. Indexering på nätet

Min lillebror, som blivit vänligt uppmanad av min intuitiva mamma, övertalade mig att börja indexera. Till en början gjorde jag buntar med namn för att göra honom nöjd, men en dag dök ett register med ungerska namn upp på skärmen. Anden

svepte över mig och sa att jag fortfarande kunde hjälpa till att leda ungerska själar till Kristus – men på *andra* sidan slöjan!

3. Sätt upp mål

Efter missionen verkade alla mina målsättningar som jag gjorde före missionen onåbara i och med mitt nya hälsotillstånd. Men efter ett tag insåg jag att det fanns mål jag kunde nå medan jag låg ner. Jag kallade mål som till exempel att läsa *Jesus Kristus* för ”horisontella mål” och arbetade på dem dagligen.

4. Börja studera igen

Ett av mina mål som jag satte före missionen var att ta en högskoleexamen. Det skulle ha varit svårt att gå på föreläsningar med min sjukdom och de ständiga läkarbesöken, men pappa uppmuntrade mig att ta distanskurser från Brigham Young-universitetets program för självstudier. Det var inte bara nåbart som ett horisontellt mål, utan jag insåg också att jag kunde genomföra fler av målen jag satte före missionen än jag hade trott var möjligt.

5. Verka som missionär på nätet

En dag i kyrkan kom en syster fram till min mamma och sa: "Vet du om att Destiny kan tjäna som indexeringsmissionär på internet?" Den här oväntade frågan var ett svar på mina böner. Jag kunde tjäna Herren i nio månader som servicemissionär med ansvar för indexeringsupport.

Det här var en mission jag kunde utföra!*

6. Undervisa om missionsförberedelser

När jag blev bättre på att hantera mitt hälsotillstånd började jag studera vid ett lokalt college medan jag utförde min internetmission. Jag blev ombedd att undervisa om missionsförberedelser på det närbelägna institutet. När jag undervisade insåg jag att min entusiasm för missionärsarbete inte hade bleknat och att till och med min korta mission hade gett mig många erfarenheter som skulle kunna vara av värde för mina elever.

7. Volontärarbete på missionärsskolan

Efter att ha genomfört en termins högskolestudier nära mitt hem flyttade jag till Utah, USA för att gå på BYU. I början kunde jag knappt passera

missionärsskolan i Provo utan att känna en storm av motstridiga känslor. Men så började jag volontärarbeta på missionärsskolan och upptäckte att det var läkande att träffa de underbara missionärer som skickades till mitt älskade Ungern.

8. Utför tempeltjänst

Edit är en ungersk syster som har förberett nästan 150 000 namn för templet. Hon bad mig att ta några av hennes namn till templet. Det var en glädje att utföra de frälsande förrättningarna för de här ungrarna!

Gradvis helande genom hans verk

Det var mitt livs dröm att tjäna som missionär och jag kände förståeligt nog det som en stor förlust att komma hem tidigare än planerat. Ett tag hade jag svårt att prata om min mission. Jag fick arbeta mig igenom känslor av misslyckande. Jag var

tvungen att lära mig bedöma värdet av min mission efter min önskan att tjäna snarare än efter hur länge jag tjänade. Fastän jag inte insåg det då har vart och ett av de här stegen mot mening i livet också fört med sig helande.

I flera år var jag nervös för att det skulle vara känslomässigt svårt för mig att återvända till Ungern. När jag till slut åkte dit var det inte för-rän den andra dagen som jag insåg att jag inte bara slapp smärtan utan också kände överväldigande glädje över att vara tillbaka. Jag visste då att min himmelske Fader hade givit mig möjligheten att uppleva den helande kraften i Frälsarens försoning. Jag vet att allt kommer att ställas till rätta till slut genom Jesu Kristi försoning. ■

Författaren bor i Arizona, USA.

*Många missionärer som har kommit hem tidigare än planerat fortsätter att tjäna genom att verka som unga servicemissionärer. Vänd dig till din biskop eller grensresident för att få mer information.

ETT GODTAGBART OFFER

”Sannerligen, sannerligen säger jag er, att när jag ger någon av människornas söner [eller döttrar] en befallning att utföra ett arbete åt mitt namn, och [de] med alla krafter och med allt de har tar itu med att utföra detta arbete och inte upphör med sin flit, och när deras fiender kommer över dem och hindrar dem från att utföra detta arbete, se, då tillkommer det mig att inte längre kräva detta arbete av dessa människors söners [eller döttrars] händer, utan jag godtar deras offer.”

L&F 124:49

TIPS TILL FÖRÄLDRAR

Här följer en lista på sådant man kan ha i åtanke:

- Ge din missionär tid att sörja och läka.
- Tala ofta om för din missionär hur mycket du älskar honom eller henne.
- Uppmuntra honom eller henne att regelbundet tala med stavs-presidenten och biskopen.
- Fråga din missionär hur mycket han eller hon vill att andra ska veta om varför han eller hon har kommit hem.
- Låt andra veta att din missionär har kommit hem och att du är glad över att träffa honom eller henne igen.
- Ge din missionär tid att prata med dig om missionen och berätta om både underbara och svåra upplevelser.
- Uppmuntra din missionär att be för att få veta vad han eller hon ska göra närmast i livet och stöd sedan honom eller henne i beslutet om att återvända eller inte återvända till missionen.

RESURSER FÖR TJÄNANDE

Ledare kan få insikt och hitta sätt att hjälpa missionärer som återvänder hem tidigt på ministering.lds.org

TIPS TILL FÖRSAMLINGSMEDLEMMAR

Det kan vara svårt att veta vad man ska säga när missionärer kommer hem tidigare än väntat. Du kan hjälpa dem vänja sig vid livet hemma genom att önska dem välkommen hem, uttrycka din kärlek till dem och tacka dem för att de tjänade en mission.

Du kanske inte vet varför en missionär har kommit hem, och anledningen kan vara en helt annan än vad du tror. Kom ihåg att helandeprocessen är mellan dem och Herren och att de bara behöver veta att de har ditt stöd.

Det kan vara bra för missionärer att berätta om sina upplevelser i en trygg miljö. Inse att de kan behöva lite tid på sig innan de kan prata om sina missioner. Om du vill att en missionär ska berätta något under en lektion, ring då i förväg och fråga om de skulle vara bekväma med det.

Hur institutet hjälper dig att lära dig om evangeliet

Prova de här tre sätten att få ut mer av dina institutkurser.

Po Nien (Felipe) Chou
Seminarier och institut

”Vi möter ... större utmaningar i världen i dag än vi gjorde tidigare”, har äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum sagt. ”Våra unga män och kvinnor har fler sidospår som kan avleda dem i förberedelserna för både en mission och ett framtida lyckligt liv.” Nu mer

än någonsin behöver vi lära oss ”hur man lyssnar till och följer den Helige Andens viskningar”.¹

För att hjälpa dig vara mer på rätt andlig våglängd har kyrkan tillhandahållit religionsinstitutet. Institutet kan ge dig praktiska ”meningsfulla upplevelser med Guds ord”.²

På institutet kan man välja bland ett flertal kurser. Lärare som förstår unga vuxnas behov och frågeställningar hjälper dig lära dig av skrifterna och nutida profeters ord.

Nyligen har förändringar i institutet gett dig möjligheten att använda (1) studiedagböcker, (2) kursfrågor och (3) studieprojekt för att höja nivån på din kunskap och stärka din tro på Jesus Kristus. De här tre studiealternativen hjälper dig göra dina evangeliestudier mer personliga, så att du får insikt i hur Anden arbetar med just dig.

Studiedagbok

Äldste Richard G. Scott (1928–2015) i de tolv apostlarnas kворum lärde: ”Skriv på något säkert ställe ner de viktiga saker ni lär er av Anden. Ni kommer att upptäcka att när ni skriver ner dessa dyrbara förnimmelser, kommer det ofta fler.”³

Eleverna använder en dagbok (antingen på papper eller i appen Evangeliebiblioteket) under klassen och hemma för att skriva ner intryck de har fått när de studerar skrifterna. Jayme Dhennz, en institutelev från Filippinerna, har sett fördelarna med att föra en studiedagbok: ”Jag kan ju inte strunta i att skriva upp avsnitt och budskap från skrifterna eller profeternas tal, eftersom de vidgar min evangelieinläring.”

Broder Seiichi Takahashis institutelever i Nagoya i Japan tycker om att föra en studiedagbok eftersom det låter

”inlärningsprocessen flyta på” och hjälper eleverna komma till lektionen mer förberedda att lära sig och delta.

Taisia Bartolomeo från södra Italien säger: ”Jag kan lättare komma ihåg idéer när jag behöver det om jag har skrivit ner det jag har lärt mig.” Hennes klasskamrat Mariaterasa Santoro tillägger: ”Jag kan vända mig till min studiedagbok för att komma ihåg en särskild andlig idé eller en personlig uppenbarelse”.

Kursfrågor

Frågor som ställs i början av kursen ger eleverna ämnen att fundera över och studera under kursens gång. I slutet av kursen lämnar eleverna in sina personliga svar, som de blivit ledda till av Anden, till sin lärare.

Ilaria Bellomo, en elev i södra Italien, förklarar: ”Frågorna fick mig att reflektera över mitt liv och över det faktum att det jag studerar i institutet hjälper mig att lära känna Jesus Kristus bättre.”

Jeong Jinseop, en institutelev i Korea, säger: ”Frågorna hjälpte mig att tänka djupt på och repetera det jag lärde mig. Det var ett viktigt tillfälle att repetera, fundera över och tillämpa det jag lärde mig.”

Eleverna andliga tillväxt syns tydligt i deras svar. Syster Kang Seonsim, en institutlärare i Korea, säger: ”Det var ett väldigt bra tillfälle för mig att läsa och lära känna elevernas vittnesbörd och tankar.”

Personligt studieprojekt

Många institutelever väljer under bön att utföra ett meningsfullt projekt. Beroende på deras intresse har elever världen över skapat evangelicentrerad konst, musik, videor och inlägg på sociala media. De här projekten uppmuntrar eleverna att

agera på det de har lärt sig under lektionerna. En elev valde till exempel att måla ett porträtt av Frälsaren i samband med kursen ”Jesus Kristus och det eviga evangeliet”.

En elev som gick kursen ”Den eviga familjen” skapade ett tempel- och släktforskningsprojekt som ”kulminerade i en tempelresa med min mormor och närmaste familjemedlemmar där vi gjorde över 40 tempelbeseglingar som hade förbättrats under terminen. Det har fört vår familj närmare varandra.”

Som Cenia Avila Organig, en institutelev i Bicol i Filippinerna, påpekar ”ger [ett personligt studieprojekt] flexibilitet”, vilket ger eleverna frihet att lära sig Guds ord och känna Anden genom att använda sina egna talanger.

Förhöjda resultat

Genom att använda de här inläringsteknikerna kan du förbättra dina evangeliestudier och fördjupa ditt vittnesbörd. När du gör en djupdykning i evangeliestudier genom institutkurser kan du bättre förstå hur du tillämpar Guds ord i ditt eget liv och hur du kan välsigna andras liv. ■

SLUTNOTER

1. Se M. Russell Ballard, ”Den bästa generationen unga vuxna”, *Liahona*, maj 2015, s. 67.
2. ”Teaching with Power”, [lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power](https://www.lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power).
3. Richard G. Scott, ”Att förvärva kunskap och förmågan att använda den förståndigt”, *Liahona*, aug. 2002, s. 12–14.

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2018

FRID I KRISTUS

Oavsett era omständigheter kan ni alltid känna frid i Jesus Kristus.

Bonnie L. Oscarson, president (i mitten); Carol F. McConkie, första rådgivare (till vänster); Neill F. Marriot, andra rådgivare (till höger)

Stephen W. Owen president (i mitten); Douglas D. Holmes, förste rådgivare (till vänster); M. Joseph Brough, andre rådgivare (till höger)

Unga kvinnors och Unga mäns generalpresidentskap

En värld fylld av tumult, konkurrerande ideal, frestelser och förvirrande filosofier är det inte alltid lätt att finna frid. Men Frälsarens löfte i Läran och förbunden 19:23 (temat för veckoträffarna 2018) visar oss en säker väg till frid: ”Lär av mig och lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du skall ha frid i mig.”

Som Unga kvinnors och Unga mäns generalpresidentskap vittnar vi om att det är sant. Vi har sett det i våra egna liv, och om ni följer det här mönstret uppfyller Gud sitt löfte om frid också i era liv.

Många av er kanske känner er oroliga och bekymrade över vad framtiden har i beredskap. Många av er undrar över ert utseende, era förmågor och er potential. Men oavsett vad ni står inför kan ni finna frid. Det betyder inte att alla de här funderingarna och bekymren genast försvinner, men ni kan känna en stilla försäkran om att allt kommer att ordna sig. Framför allt kan ni känna Jesu Kristi kärlek till er personligen, och det ger stor frid.

Låt oss titta på var och en av delarna i den här versen.

LÄR AV MIG

Att lära känna vår himmelske Fader och Jesus Kristus är en ytterst

viktig del av livets resa. Herren sa: ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus” (Joh. 17:3). När ni lär känna Kristus bättre kan ni förstå hur god, vis, vänlig och kärleksfull han är. Er tro på honom ökar och ni får en större önskan att följa honom och er himmelske Fader.

LYSSNA TILL MINA ORD

Jesus Kristus talar till oss genom skrifterna, levande profeter och den Helige Anden. Vi behöver mätta oss med, begrunda och tillämpa de här orden i våra liv. Fokusera på Mormons bok när ni studerar Frälsarens ord, eftersom den är ”den mest felfria av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion”, som Joseph Smith lärde, och ”genom att lyda dess bud kan [en människa] komma närmare Gud än genom någon annan bok.”¹ President Thomas S. Monsons kraftfulla inbjudan till oss i aprilkonferensen 2017 att läsa Mormons bok varje dag hjälper oss lyssna till och förstå Kristi ord.²

VANDRA I MIN ANDES ÖDMJUKHET

Frälsarens ord börjar förändra våra liv först när vi är villiga att

lyda dem. Det kräver ödmjukhet från vår sida. Det kräver att vi ger upp vår egen väg och vandrar på hans väg. Ibland tycker vi att vår egen väg är bättre. Men när vi är ödmjuka och följer honom oavsett vart han leder oss är vi alltid på den bästa vägen.

DU SKALL HA FRID I MIG

Det här är det stora löftet: Om ni gör de här tre sakerna – lär, lyssnar och vandrar med Frälsaren – får ni frid i livet. Ni får vissheten om att Gud står vid er sida och att han vakar över er trots all er rädsla, osäkerhet eller svaghet. Ni kan känna tillit – inte bara till er själva utan också till Jesus Kristus och hans kärlek och kraft.

Vi vill inbjuda alla kyrkans ungdomar att lära sig den här versen utantill. Använd den som vägledning i livet. När mörkrets dimmor virvlar omkring er och verkar överväldigande kan ni komma ihåg den här versen, följa dess mönster och förankra er i Jesu Kristi säkra och trygga grund. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 63.
2. Se Thomas S. Monson, ”Kraften i Mormons bok”, Liahona, maj 2017, s. 86–87.

FRID I KRISTUS

LÄR AV MIG OCH LYSSNA TILL MINA ORD.
VANDRA I MIN ANDES ÖDMJUKHET,
OCH DU SKALL HA FRID I MIG.

LÄRAN OCH FÖRBUNDEN 19:23

Läran och förbunden 19:23

Herren uppenbarade några nycklar till att finna frid i Jesus Kristus för Joseph Smith.

1 LÄR AV MIG
”Vi vet att denne lärare som kom från Gud [Joh. 3:2] var mer än bara en lärare. Han

som lärde oss att älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta och av hela vår själ och av all vår kraft och av allt vårt förstånd, och vår nästa som oss själva, är Läromästaren och vårt största föredöme för ett fullkomligt liv. ...

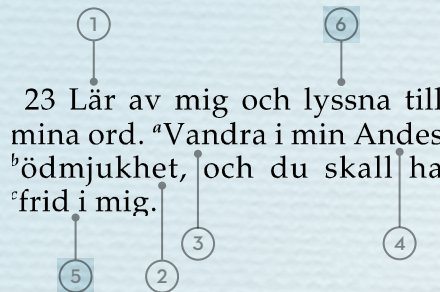
När vi följer Herrens milda inbjudan 'Lär av mig' så får vi ta del av hans gudomliga kraft.”

President Thomas S. Monson, "Lär av mig", *Liahona*, mars 2016, s. 4, 6.

2 ÖDMJUKHET
När man är ödmjuk är man också "tålmodig i lidanden" (Handledning för skriftstudier, "Ödmjuk, ödmjukhet", scriptures.lds.org). Om vi ödmjukt härdar ut i våra prövningar utan att bli bittra mot Gud blir vi inte bara omvända, utan han kommer också att hela oss (se L&F 112:13).

3 VANDRA
Det är nödvändigt att lära och lyssna för att verkligen följa Jesus Kristus. Men det räcker inte med det. Vi måste också vandra, eller handla, efter det vi lär oss och hör.

"Tiden är alltid inne för att vandra på hans väg. Det är aldrig för sent" (president Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Lärjungeskapets väg", *Liahona*, maj 2009, s.78).

4 MIN ANDE
Ödmjukhet leder till "närvaron av den Helige Anden" (Moro. 8:26) och är en av "Andens frukt[er]" (se Gal. 5:22-23).

5 FRID I MIG
Frid finner vi inte genom att skaffa oss stora rikedomar, makt eller berömmelse. Frid

finner vi inte i jakten på nöjen, underhållning eller ledighet. Inget av detta kan, inte ens i riklig mängd, skapa någon varaktig lycka eller frid. ...

Frälsaren ... är källan och upphovet till frid. Han är 'Fridsfursten' [Jes. 9:6]."

Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum, "Personlig frid: Rättfärdighetens lön", *Liahona*, maj 2013, s. 34.

6 LYSSNA TILL MINA ORD
Det är viktigt att lyssna för att utveckla tro på Jesus Kristus. "Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord" (Rom. 10:17).

"Guds barn borde lära sig att lyssna, och sedan lyssna för att lära sig av Herren" (president Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kворum, "Lyssna för att lära", *Ensign*, maj 1991, s. 24).

FRID I KRISTUS

Text och musik:
Nik Day

Eftertänksamt ♩ = 72

1. Han oss ger sin frid, Her - ren, god och blid. För sin sto - ra
 2. Han oss ger sin frid, här i tro vår Vän vi går med från

(spela de mindre noterna på andra versen)

kär - leks skull — bar han all vår skuld. Följ hans ord och se det bli le - van -
 Ga - li - leen — till Jer - u - sa - lem. Låt oss lind - ring ge, och för - lå - tel -

de. Mitt i li - vets storm och strid — ger oss Kris - tus frid. Han ger oss
 se. När vi ger vårt allt, vår tid, — ger oss Kris - tus frid.

hopp — där hopp ej finns. Han ger sin kraft, — när vi ho - nom

17 minns. Han ger oss trygg-het, för han går bred-vid. Finns ing - en frid på

17 B \flat E \flat A \flat B \flat Cm 7

20 Till Coda \emptyset 1. 2.

20 jord, så ger Kris - tus frid. frid.

20 A \flat B \flat E \flat A \flat E \flat

23 A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat

28 D.S. al Coda

28 Han ger oss

28 Cm E \flat A \flat B \flat E \flat

31 \emptyset CODA

31 frid. Finns ing - en frid på

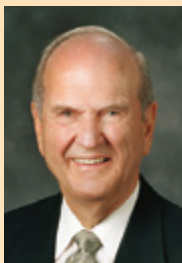
31 Cm E \flat

32 jord, så ger Kris-tus frid.

32 A \flat B \flat E \flat A \flat Cm A \flat B \flat A \flat E \flat

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
 Sången får kopieras för tillfälligt, icke kommersiellt bruk i hemmet eller kyrkan.
 Denna text måste finnas med på varje kopia.

President Russell M. Nelson

president för de tolv
apostlarnas kворum

Studera FRÄLSARENS ORD

Nu har jag inte bara ett starkare vittnesbörd om Herren och Frälsaren Jesus Kristus, jag har också fått en ytterligare bekräftelse av min absoluta övertygelse om att det förfaringsätt Joseph Smith använde när han översatte Mormons bok var en gåva från Gud.

Vid en världsomfattande andakt för unga vuxna i januari 2017 uppmanade jag åhörarna att stärka sitt vittnesbörd om Frälsaren genom att varje vecka ta sig tid att:

- studera allt Jesus sa och gjorde så som det står nedskrivet i Gamla testamentet
- studera hans lagar så som de står nedskrivna i Nya testamentet
- studera hans lärosatser som de står nedskrivna i Mormons bok
- studera hans ord som de står nedskrivna i Läran och förbunden.

Jag lovade åhörarna att om de fortsatte lära sig allt de kunde om Jesus Kristus, skulle deras kärlek till honom och till Guds lagar växa utöver vad de just nu kunde föreställa sig.

Vad jag inte nämnde under det talet var att jag visste att löftet var sant eftersom jag själv höll på att fullgöra den här uppgiften för första gången.

Den 1 december 2016 köpte jag en ny uppsättning skrifter och började göra samma sak som jag senare skulle uppmana de unga vuxna att göra i januari. När jag var klar med uppgiften sex veckor senare hade jag slagit upp och markerat mer än 2 200 citat i de fyra standardverken.¹

Efter sex veckors studier var president Nelson klar med sin uppgift.

"Jag har ägnat en stor del av mina 93 år åt att lära mig om Frälsaren, men det är sällan jag har lärt mig så mycket som jag gjorde under den här sexveckorsperioden."

Du kan se eller läsa president Nelsons andakt från januari 2017 genom att klicka på "worldwide devotional" under lds.org/broadcasts, och därefter byta till svenska.

För mig var det fantastiskt att kunna fullgöra den här uppgiften!

En viktig insikt jag fick var att Frälsaren berättade om sig själv genom alla de olika tidsperioderna – Gamla testamentet, Nya testamentet, återställelsen och vår tid. I alla delar av skrifterna är berättelsen densamma och berättaren är densamme.

Jag har ägnat en stor del av mina 93 år åt att lära mig om Frälsaren, men det är sällan jag har lärt mig så mycket som jag gjorde under den här sexveckorsperioden. Jag lärde mig faktiskt så mycket om honom av de här studierna att jag planerar att berätta om en stor del av det i framtida tal som jag för tillfället förbereder.²

När jag påbörjade den här uppgiften förväntade jag mig inte att studierna skulle hjälpa mig få ett nytt vittnesbörd om gudomligheten i Joseph Smiths arbete – men det gjorde den! Uppenbarelserna Joseph Smith skrev ner och de insikter som Bibeln ger stämmer förbluffande väl överens. Det var så upplysande för mig att kunna se det i mina studier.

Joseph Smith kunde bara inte ha haft tid att korrelera och korshänvisa med Bibeln med tanke på den höga takt han höll i översättningen av Mormons bok – men allt finns där!

Så nu har jag inte bara ett starkare vittnesbörd om Herren och Frälsaren Jesus Kristus, jag har också fått en ytterligare bekräftelse av min absoluta övertygelse om att det förfaringssätt Joseph Smith använde när han översatte Mormons bok var en gåva från Gud.

Nu inser jag ju förstås att några av er troligen tänker för er själva att ni bara inte har tid att fullgöra en sådan här uppgift.

Jag vet hur det känns. Jag tänkte samma sak själv – att det inte fanns en chans för mig att hinna göra allt det här. Jag behövde påminna mig själv om att en sådan tanke inte bottnar i tro. En tanke som bottnar i

tro skulle vara: ”Jag vet att jag inte hinner göra det här, men jag ska ta mig tid att göra det ändå. Och jag gör det på den tid jag har.

Var och en av oss som accepterar utmaningen gör det klart i vår egen takt. För mig var en stor del av glädjen att göra allt på bara sex veckor. De intensiva studierna på en relativt kort tid gav mig möjlighet att uppskatta hur lärdomarna i Gamla testamentet, Mormons bok, Nya testamentet och Läran och förbunden kompletterar varandra.

Till er som känner att ni inte har tid: Om ni gör en uppoffring får ni en stor belöning, och ni kommer att vara mycket, mycket tacksamma för förändringen av ert perspektiv, er utökade kunskap och fördjupade omvändelse. Jag vet att det är sant, för jag har sett samma belöningar i mitt eget liv.

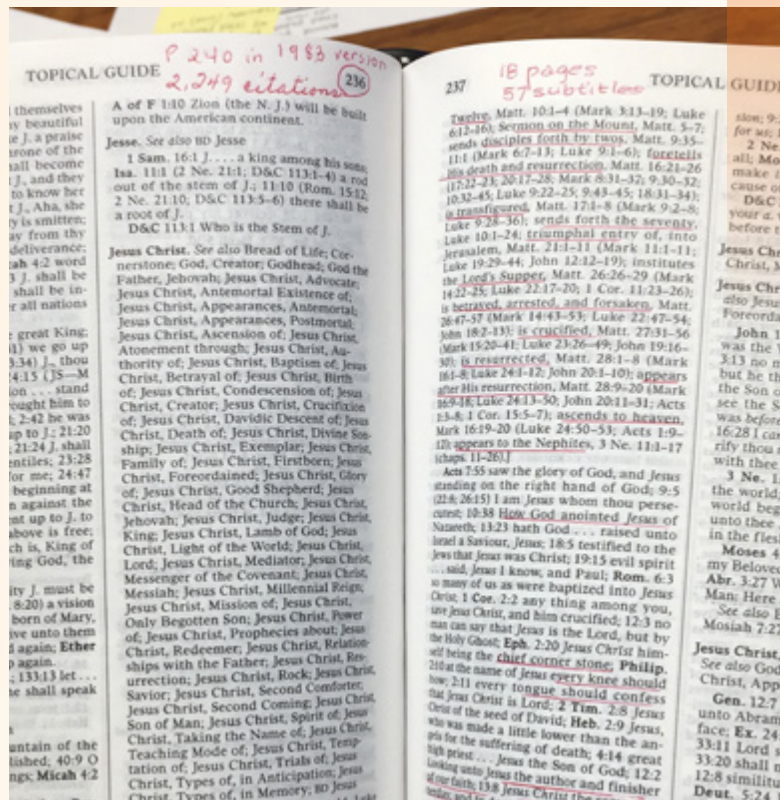
Som jag sa under andakten kommer ni en dag i framtiden att stå inför Frälsaren. Ni kommer att överväldigas till tårar av att vara i hans heliga närvaro. Ni kommer att ha svårt att finna ord nog att tacka honom för att han betalat för era synder, för att han förlåtit er varje ovänligt ord mot andra, för att han helat er från detta livs skador och orättvisor.

Ni kommer att tacka honom för att han stärkte er så att ni kunde göra det omöjliga, för att han vände era svagheter till styrkor och gjorde det möjligt för er att leva med honom och era familjer för evigt. Hans identitet, hans försoning och hans egenskaper blir personliga och verkliga för er.

Men ni behöver inte vänta till dess. Välj att vara en av hans sanna lärjungar nu. Var en som verkligen älskar honom, som verkligen vill tjäna och leda som han gjorde. Jag lovar er också att om ni studerar hans ord kommer er förmåga att vända er bort från synden att öka. Jag vet att det är sant. ■

Från en artikel på lds.org/blog.

”Till er som känner att ni inte har tid: Om ni gör en uppoffring får ni en stor belöning.”

President Nelson studerade över 2 200 skriftställen om Jesus Kristus och hans lärdomar.

SLUTNOTER

1. Som president Nelson föreslog under andakten kan du vända dig till Handledning för skriftstudier för att hitta referenser under ämnet ”Jesus Kristus”.
2. Se president Nelsons generalkonferenstal i april 2017, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 39.

Om Will beslöt sig för att inte spela fotboll på söndagar kunde det innebära att han också valde att inte spela i ett av de bästa lagen.

FOTBOLL, SÖNDAGAR

OGH ANDLIGA MAGPLASK

Charlotte Larcabal

Kyrkans tidningar

När jag var barn lekte jag och mina vänner en lek som hette "hoppa eller dyk". Allt som behövs är i princip en djup pool eller sjö och något att hoppa ifrån, som en trampolin. När man leker kastar man sig från trampolinen. Precis samtidigt skriker någon "hoppa" som vilket innebär att man måste komma i vattnet med fötterna först, eller "dyk" som innebär att man måste komma ner i vattnet med händerna först, i en dykning.

När man försöker göra det mitt i hoppet ser man vanligtvis antingen ut som en flaxande kringla eller så gör man ett mycket smärtsamt magplask.

Livet behöver inte vara som leken "hoppa eller dyk". Man kan fatta många beslut mycket tidigare och undvika många andliga magplask. Profeten Josua i Gamla testamentet sa inte "välj precis innan det är för sent". Han sa: "Välj *i dag* vem ni vill tjäna" (Jos. 24:15).

Fjortonårige Will W. från San Francisco i Kalifornien gör troligtvis inte så många andliga magplask eftersom han tror på att fatta beslut tidigare än i sista minuten.

"Allt blir mycket enklare om du fattar beslut om att göra eller inte göra något innan frågan dyker upp", säger han. "Låt oss säga att du är på fest och någon erbjuder dig alkohol. Om du måste bestämma dig just då för om du ska dricka eller inte kanske du skulle vara frestad att tacka ja. Men om du har bestämt dig för länge sedan att du ska tacka nej om någon någonsin erbjuder dig alkohol så skulle du känna dig mycket säkrare. Du skulle inte ens hinna bli frestad. Du skulle säga nej eftersom du redan hade bestämt dig för länge sedan."

Unga mäns och Unga kvinnors tema för veckoträffarna 2018 är: "Lär av mig och lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du skall ha frid i mig" (L&F 19:23). För Will betyder frid att han känner sig säker när han väljer det rätta och inte oroar sig för negativa kommentarer från andra. Den friden kommer av att han har bestämt sig i förväg för att lyssna till – och lyda – Jesu Kristi ord.

"Ibland är en del på mig för att jag gör eller inte gör något, men det spelar egentligen ingen roll eftersom jag bestämde mig för länge sedan att det är så här jag ska leva", säger han.

En sak Will och hans familj bestämde sig för att göra för länge sedan är att helga sabbatsdagen. Det blev lite knepigt när Will kom med i ett fotbollslag på elitnivå. Men precis som Nephi tror hans familj att "Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem" (1 Ne. 3:7).

Fotboll är nästan allt för Will. Som hans mamma uttrycker det: "Han äter, dricker, och drömmer fotboll, och bara älskar fotboll. Det är hans passion i livet, och han är väldigt duktig."

Så när Will kom med i ett av de högst rankade lagen i sitt område var han jätteglad. Det enda problemet var att många av matcherna spelades på söndagar. De flesta lag tar inte emot en spelare som missar varje match som förlagts till en söndag. Om han valde att inte spela på söndagar kunde han förlora sin plats i laget.

Men Will hade fattat det beslutet för länge sedan. Han skulle hålla sabbatsdagen helig.

Will och hans familj bad tillsammans och sa till sin himmelske Fader att de ville hålla hans bud och bad om hans hjälp. Sedan pratade Will och hans mamma med tränarna om sin tro. Till deras förvåning ville tränarna ha med Will i laget även om han inte spelade på söndagar!

"Jag vet att jag blir välsignad när jag helgar sabbatsdagen", säger Will. "Jag kanske inte får spela i lika många matcher som de andra, men jag har sett att vi har blivit välsignade. Till exempel har söndagsmatcher ibland plötsligt flyttats till en annan dag. Jag tror också jag spelar bättre eftersom jag får vila en dag."

Men inte nog med det. Will fick snart reda på att en av hans lagkamrater också var medlem i kyrkan. Efter att de hade spelat tillsammans i några månader följde den andre pojken Wills exempel och slutade också spela på söndagar.

Om du tycker att du inte verkar få lydandens välsignelser kanske det är för att du inte kan se allt vår himmelske Fader har i beredskap åt dig. Det är alltid rätt beslut att lyssna på Kristi ord och att tjäna Herren, så fatta det beslutet nu!

"Jag vädjar till er att fatta beslutet här och nu att ni inte tänker avvika från vägen som leder till vårt mål: evigt liv med vår Fader i himlen", har president Thomas S. Monson sagt (se "Beslutets tre principer", *Liahona*, nov. 2010, s. 68).

Livet behöver inte vara som leken "hoppa eller dyk". Riskera inte andliga, eller någon annan sorts, magplask. Besluta dig nu för att följa Jesus Kristus och njuta av den frid han ger. ■

Min KONSTIGA GRANNE

Samantha Best

För några år sedan var jag deprimerad eftersom jag kände att jag inte hade någon att prata med. Min familj var långt borta och jag hade inga vänner, så jag stod inte ut med tanken på att leva längre.

Jag bodde hos min moster och morbror, och det enda de sa att jag inte skulle göra var att prata med grannen. De sa att han var konstig och hittade på historier om honom för att skrämma bort mig från honom.

Men en lördag bad han och två tonårsflickor i min ålder mig om hjälp med att bygga ett staket. Jag gick med på det och satte igång.

Efter att ha iakttagit de här flickorna insåg jag att de var trevliga, så jag började prata med dem, och det ledde till ett samtal om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag hade så många frågor som de besvarade. Jag blev fascinerad. Min granne bad mig följa med till kyrkan dagen därpå för att se vad jag tyckte. Jag hade det jobbigt, så jag tyckte inte jag hade något att förlora.

När jag gick in genom kyrkans dörrar följande morgon kände jag genast en inre frid som jag inte förstod, men jag visste att jag måste vara i den här kyrkan. Jag blev presenterad för missionärerna den morgonen och jag såg att de *visste* att kyrkan var sann.

Jag började lyssna på de olika missionärslektionerna. Jag kunde inte ha bett min himmelske Fader att skicka de där två kärleksfulla, engagerade och andliga missionärerna vid en bättre tidpunkt. Med deras hjälp fick jag samma kunskap om evangeliet som de hade.

När jag hade hört dem berätta hur deras kunskap om vår himmelske Fader hade hjälpt dem genom prövningar kände jag att jag borde be för att se om det de hade sagt var sant. När jag hade bett kände jag en intensiv känsla av glädje, frid och lugn inom mig. Jag visste att jag hade fått ett svar genom den Helige Anden den kvällen.

Med den kunskapen har mitt vittnesbörd vuxit snabbt. Sedan jag blev medlem i kyrkan 2013 har jag definitivt sett de välsignelser som kunskapen om vår himmelske Fader har gett mig. Jag är tacksam för missionärerna och för att min granne inbjöd mig att komma till Kristus. ■

Författaren bor i Victoria, Australien.

Jag hade det jobbigt, men allt förändrades när jag gick till kyrkan med min granne.

JAG UTÖVADE TRO

Pingpongmatchen med min kompis Erfrey stördes av tre knackningar på hans ytterdörr. Jag hörde en obekant röst med en ovanlig brytning av vår dialekt hiligaynon.

Erfrey rusade till dörren. Han hade tydligt väntat på dem. "Kom!" sa han till mig. "Jag vill att du ska träffa mina vänner!"

De hade på sig vit skjorta och slips och hade kommit för att undervisa Erfreys lillebror för att förbereda honom för att döpas. Jag pratade med dem på engelska, och de var

så imponerade att de frågade om jag kunde tolka under deras samtal med Erfreys bror.

Jag trodde att jag bara skulle vara en passiv tolk. Men jag blev en aktiv deltagare när deras ord slog rot i mitt hjärta. Jag hade en oförklarlig känsla, en varaktig glad känsla som jag aldrig hade upplevt förut.

Efter den upplevelsen bad jag missionärerna att undervisa min familj. Men när de kom gjorde mina föräldrar klart att en mormon aldrig skulle ha en plats i vår familj.

Jag ville döpas, så jag utövade tro. Jag fastade och bad. Jag strävade efter att vara ett exempel för dem.

Två år senare, genom min egen enkla tro och min himmelske Faders kärleksfulla stöd, mjuknade min pappas hjärta till slut och han gav mig tillstånd att döpas. Jag är glad att kunna säga att mitt vittnesbörd om det återuppbyggda evangeliet är min dyrbaraste ägodel. ■

Arnel M., Negros Occidental, Filippinerna

FRÅN PRIMÄR TILL UNGA KVINNOR

Jag har alltid tyckt det är svårt att vänja mig vid nya situationer. Därför var jag nervös när jag skulle lämna Primär och börja i Unga kvinnor. Först tyckte jag att schemat var konstigt. Unga kvinnor var en helt ny omgivning – ingen sångstund, ingen samlingsstund. Vi hade också en veckoträff under veckan.

Jag ville bara passa in och känna mig bekväm, så jag gav mitt nya schema en chans. Jag bad mycket. Och jag började vänja mig vid den nya rutinen och få kontakt med de andra unga kvinnorna.

Allt eftersom veckorna gick började jag förstå varför jag var i Unga kvinnors program. Jag lärde mig mer om evangeliet, jag fick fler tillfällen att känna något gott varje vecka, och jag kunde komma till templet och känna Herrens Ande i hans hus.

Nu är jag väldigt tacksam för Unga kvinnor. Jag är glad att jag gav den här förändringen en chans och att min himmelske Fader hjälpte mig att göra det. ■

Bethany W., Florida, USA

EN REN ANDE: VIKTIGARE ÄN EN TÄVLING

Låttan var jag med i en bokklubb. Varje månad träffades vi för att prata om en bok, och i slutet av året hade vi en tävling för att se vilket lag som visste mest om var och en av böckerna. Vi hade som regel att vi bara skulle läsa rena böcker.

En månad när jag började läsa en bok kände jag att den inte var riktigt ren. Men jag behövde läsa den om jag ville att mitt lag skulle vinna tävlingen. Jag kunde inte svika dem. Några kapitler senare blev boken värre. Till slut lade jag den ifrån mig. Jag visste att jag inte kunde läsa den – min andliga renhet var värd mer än att vinna en tävling.

Men jag var så orolig för att berätta det för mitt lag. Kvällen innan klubben skulle ha sitt möte bad jag min himmelske Fader hjälpa mig att ha modet att möta dem.

Dagen därpå var jag väldigt orolig. Jag satte mig ner tillsammans med mitt lag. När mötet började skulle jag precis säga till alla att jag inte kunde läsa boken. Men innan jag hann göra det reste gruppleadaren sig upp och bad om ursäkt. Hon förklarade att hon inte hade läst boken innan hon satte den på vår lista, och att hon inte hade insett vad den innehöll. Hon sa att hon skulle ta bort den från listan. När jag kom hem tackade jag min himmelske Fader.

Jag vet att när vi håller oss till våra normer så vakar Herren över oss. Han löser inte alltid situationen som han gjorde för mig, men han ger oss alltid modet att fatta bra beslut. ■

Ashleigh A., Utah, USA

DET ÄR DIN TUR

Liahona uppskattar dina upplevelser och insikter när det gäller att följa evangeliet. Skicka in din berättelse på liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Mellanmål och leenden

**Vi heter Sam
och Anastasia,**
och vi försöker LÅTA VÅRT
LJUS LYSA genom att
tjäna andra!

1

Hur kunde vi hjälpa till?

Där vi bor i Florida i USA ser vi många hemlösa människor. Vi undrade hur vi kunde hjälpa dem. Jesus gav mat till människor som var hungriga, och alla behöver äta! Så vi bestämde oss för att göra paket med mellanmål.

2

Köpa ingredienser

Vår vän Joa hjälpte oss att köpa ingredienserna i lågprisaffären.

3

Göra paket

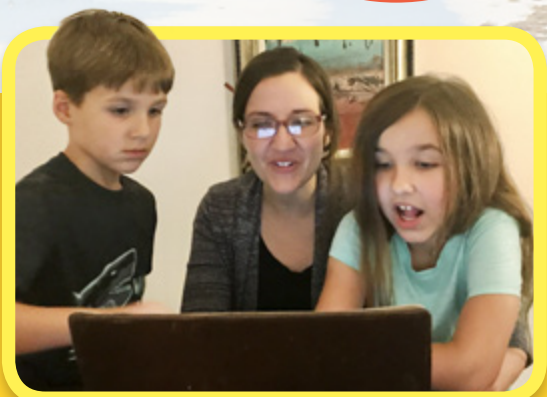
Vi lade müslikakor, brödpinnar med ost och andra goda mellanmål i paketen. Sam tog till och med en!

4

Toppen!

Vi blev glada av att ge bort våra paket. En del människor sa "Tack!" och "Toppen!"

5

Många fler paket

Vår mamma lade upp projektet på nätet, och församlingen för unga ensamstående vuxna fick reda på det. De gjorde

hundra mellanmålspaket att ge till härbärget för hemlösa i vårt område. Härbärget använde dem för att bjuda in folk att gå med i ett program där de skulle få hjälp att få ett hem. Det gjorde oss jättegglada!

HUR KAN DU LÅTA DITT LJUS LYSA?

- Välj ett tjänandeprojekt du vill göra tillsammans med din familj.
- Lägg ett fasteoffer i ditt tiondekuvert. Dina pengar hjälper någon behövande.

SKICKA OSS EN STJÄRNA!

Hur låter du ditt ljus lysa, som Jesus bad oss göra? Skicka en stjärna till oss med din berättelse, ett foto och tillåtelse från dina föräldrar. Se sidan 71 för mer information.

Murlene Watkins

Baserad på en sann berättelse

”Jag tycker om att läsa Bibeln och Mormons bok också. Jag känner Andens maning djupt uti min själ, den hjälper mig Guds ord förstå” (Barnens sångbok, s. 66).

Lucia torkade bort en tår. Hon ville inte att de andra barnen skulle se det. Hon lämnade skolans område och skyndade sig hemåt.

Lucia bodde på en liten, vacker ö. Hon var den enda medlemmen i kyrkan i sin skola. Alla andra gick i samma kyrka. De retade Lucia och ville inte leka med henne eftersom hon var annorlunda.

Men det var inte det enda problemet. Ibland låtsades lärarna att de inte såg Lucia när hon räckte upp handen.

”Men i dag var det den värsta dagen!” tänkte Lucia. Hon sparkade iväg en sten längs vägen. Under lektionen

hade läraren läst några verser ur Bibeln som Lucia inte förstod. De fick det att låta som om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden är samma person. Sedan sa läraren att *en del* kyrkor inte trodde på vad Bibeln lärde. Hon tittade rakt på Lucia. Hela klassen skrattade.

Lucia var förvirrad. Var inte vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden separata personer? Vad var det som hände?

Plötsligt fick hon en glad tanke. Hon kunde fråga missionärerna! De kom till Lucias by varje dag. ”De vet hur de ska hjälpa mig!” tänkte hon.

När Lucia kom hem såg hon syster Brown och syster Ruiz. De hjälpte till att pumpa upp vatten till en tank på taket.

Lucia ställde sin fråga med en gång. ”Varför står

Ett SVAR

det i Bibeln att vår himmelske Fader och Jesus är samma person?”

Syster Brown log. ”Det är en bra fråga. Efter lunchen tittar vi på några skriftställen som kan hjälpa oss.”

Lucia smakade knappt på *ropa vieja*-stuvningen som hennes mamma hade lagat. Allt hon ville ha var svaret!

Äntligen var det slut på lunchen. Lucia och missionärerna öppnade sina skrifter. De läste om Joseph Smiths syn. Sedan läste de om Jesus dop. Båda skriftställena visade att vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden är separata personer.

”Så varför står det i de där andra skriftställena att de är samma?” frågade Lucia.

Syster Brown började vända blad. ”Vi läser i Johannes 17. Det är där Jesus ber till vår himmelske Fader om sina apostlar.”

De turades om att läsa. I skrifterna bad Jesus att hans apostlar skulle ”vara ett” på samma sätt som han och vår himmelske Fader är ett. Lucia räknade och insåg att han sa det tre olika gånger.

”Apostlarna kunde ju inte vara en och samma person”, sa syster Ruiz. ”Men de kunde bli ett i sitt sätt att tro och handla. Det är på det sättet vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden är ett.”

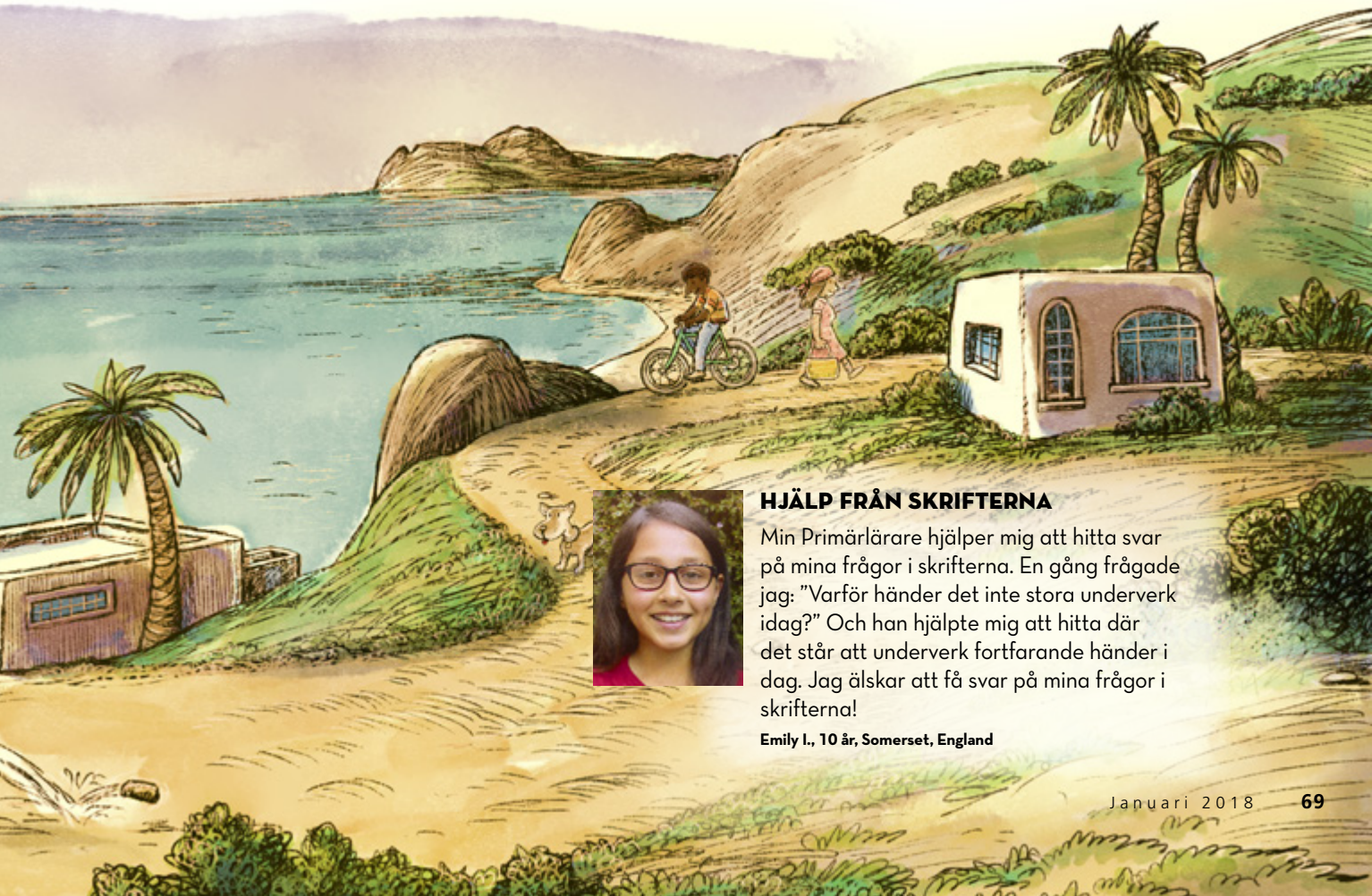
Lucia började känna sig varm inuti. Hon visste att det var den Helige Anden. Han sa till henne att det syster Ruiz hade sagt var sant.

Vår himmelske Fader och Jesus var inte samma person. Men de var likadana i vad de sa och gjorde. Och Lucia visste att de båda älskade henne. ■

Författaren bor i Kalifornien, USA.

till LUCIA

Lucia var förvirrad över det som hennes lärare hade sagt. Vem kunde hjälpa henne?

HJÄLP FRÅN SKRIFTERNA

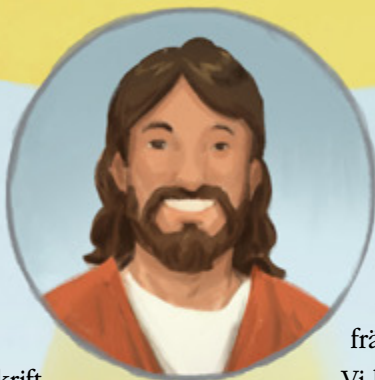
Min Primärlärare hjälper mig att hitta svar på mina frågor i skrifterna. En gång frågade jag: ”Varför händer det inte stora underverk idag?” Och han hjälpte mig att hitta där det står att underverk fortfarande händer i dag. Jag älskar att få svar på mina frågor i skrifterna!

Emily I., 10 år, Somerset, England

President
Thomas S. Monson

Låt ditt ljus LYSA

V ar och en av oss kom till jorden med Kristi **ljus**. Det är vårt ansvar att låta vårt **ljus** lysa klart så att andra kan se och följa det. Ett av de bästa sätten att behålla den tro vi behöver är att studera skrift-erna och be.

När du låter ditt vittnesbörds flamma brinna klart blir du ett rättfärdighetens **signalljus** som alla kan se. Frälsaren sa: "Låt ... ert **ljus** lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen" (Matt. 5:16).

Vi har obegränsade möjligheter att lysa. De omger oss varje dag. När vi följer Frälsarens

exempel får vi tillfälle att vara ett **ljus** för andra – vare sig de är våra egna släktingar, våra vänner eller fullständiga främlingar.

Vi kan vara ett **ljus** för världen. Precis som vi kan fylla ett mörkt rum med **ljus** om vi trycker på strömbrytaren, kan vi **lysa upp** en allt mörkare värld genom att vara goda exempel.

Mina vänner, vi kan som aposteln Paulus säger "var[a] ett föredöme för de troende" (1 Tim 4:12). Vi kan alltid vara kända som Kristi efterföljare och "**lysa** som stjärnor i världen" (Fil. 2:15). ■

Från "Be a Light to the World"
(andakt vid Brigham Young-
universitetet, 1 nov. 2011),
speeches.byu.edu.

SKICKA DIN STJÄRNA TILL OSS!

Hur låter du ditt ljus lysa, som Jesus bad oss göra? Är du ett gott exempel, tjänar du din nästa eller bär du ditt vittnesbörd? Berätta om det för *Liahona* genom att skicka in din berättelse och en stjärna!

1. Rita av stjärnan och skriv ner hur du lyser klart genom att vara ett gott exempel eller hjälpa andra.
2. Klipp ut stjärnan och fotografera den. Eller låt någon ta ett foto av dig när du håller upp din stjärna!
3. Skicka in din berättelse på liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org med dina föräldrars hjälp.

3 Nephi 17:7, 9

3 Nephi 17:21

Johannes 8:10-11

SKRIFTSTÄLLESTJÄRNOR

Färglägg en stjärna för varje skriftställe du läser om Jesu Kristi exempel.

3 Nephi 11:13-15

Johannes 11:3

Markus 10:46-52

Lucas

Lucas tyckte han hade sagt något riktigt bra ... tills han såg Pedros min.

och mobbaren

Eric B. Murdock

Kyrkans tidningar

Baserad på en sann berättelse

"Låt oss jämt tala gott till varandra var än vi befinner oss här" (Hymner [1974], nr. 104).

Anej! Nu kommer Pedro!"

Alla i skolan visste att Pedro var en mobbare. Han var stor, och han var elak! Han kallade andra barn för fula saker, tog deras lunch och jagade dem runt skolgården. Ingen ville vara med honom.

Pedro gick bredvid Lucas och hans vän Arthur. Han kallade dem "nollar" och knuffade Arthur.

Lucas var trött på att Pedro var så elak. Utan att tänka sig för skrek han "Lägg av, Pedro!"

Lucas kunde inte tro det. Han hade just sagt ifrån till skolans värsta mobbare!

Pedro stormade fram till Lucas och ryckte tag i hans skjorta. "Vad sa du?" Lucas hjärta bultade så häftigt att han trodde att det skulle hoppa ut ur bröstet på honom. "Du får en varning", sa Pedro. "Men det är bäst att du aktar dig!" Han knuffade till Lucas och gick därifrån.

Efter det försökte Lucas göra sitt bästa för att undvika Pedro, men Pedro hittade honom alltid. Han hindrade Lucas från att gunga, knuffade honom när de spelade spökboll, lade krokben för honom i matsalen och sa alltid elaka saker.

En dag lekte Lucas och Arthur med Arthurs fotboll. Pedro hoppade fram från ett träd och tog den.

"Snälla ge tillbaka den", sa Arthur.

"Vem ska tvinga mig att göra det?"

Pedro knuffade Lucas mot ett träd och skrattade.

Lucas kände hur det knöt sig i magen. Han var så arg! "Vet du vad, Pedro?" sa Lucas. "Du är den elakaste ungen jag känner! Ingen tycker om dig. Alla önskar att du försvann för alltid!"

Pedro slutade skratta. Lucas tyckte han hade sagt något riktigt bra ... tills han såg Pedros min. Skulle han

börja gråta? Pedro tittade snabbt ner och gick iväg.

Lucas kände sig genast hemsk. Under resten av dagen kunde Lucas inte bli av med den hemska känslan, oavsett hur mycket han försökte. Den natten vred och vände han på sig i sängen. Han tänkte hela tiden på hur ledsen Pedro hade sett ut.

”Hur kan Pedro känna sig ledsen?” tänkte Lucas. ”Han bryr sig inte om att han är elak mot andra barn. Jag var ju tvungen att säga något, eller?” Ju mer Lucas tänkte på det, desto mer insåg han att det var *rätt* att stå upp för sig själv och sin vän. Men det var *fel* att säga såna elaka saker.

Lucas knäböjde och bad sin himmelske Fader att förlåta honom. Han sa till sin himmelske Fader att han aldrig ville såra någon igen, någonsin. Han ville vara vänlig. När Lucas hade sagt ”amen” visste han vad han måste göra.

Efter lunchen dagen därpå såg Lucas att Pedro stod ensam lutad mot en vägg. Lucas var nervös. Vad skulle Pedro göra? Lucas tog ett djupt andetag och gick fram.

”Eh, förlåt för igår.”

Pedro såg förvånad ut. ”Förlåt?”

”Ja. Jag sa några riktigt elaka saker till dig, och det borde jag inte ha gjort. Förlåt.”

Pedro stirrade ner på sina skor. ”Det är okej.”

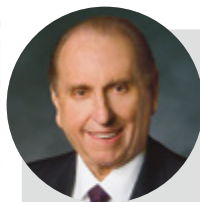
Skolklockan ringde. Lucas började gå tillbaka till klassrummet. Han kände sig mycket bättre. Men det var en sak till han ville säga. Han vände tillbaka. ”Vi kan spela fotboll på rasten i morgon om du vill.”

Ett litet leende spred sig i Pedros ansikte. ”Det låter bra.”

Efter det blev det bättre med Pedro. Han var fortfarande en mobbare ibland, men han var inte lika elak. Han till och med lekte med Lucas på rasten några gånger. Och det var faktiskt roligt! I slutet av skolåret berättade Pedro för Lucas att han skulle flytta. Sedan sa han något som verkligen förvånade Lucas.

”Tack för att du har varit min vän”, sa Pedro. ”Till och med när jag inte var snäll.”

Den varma känslan Lucas hade i hjärtat sa honom att det alltid är rätt att vara vänlig. ■

ANVÄND ALLTID VÄNLIGA ORD

”Använd ett språk som bygger upp människor omkring er.”

President Thomas S. Monson, ”Herrrens fyr torn”, Nordstjärnan, jan. 1991, s. 92.

Äldste
Claudio R. M. Costa
i de sjuttios kvorum

Moroni och mekanikern

”Och ett litet barn skall leda dem”

(2 Nephi 30:12).

För många år sedan körde vår familj hem till São Paulo i Brasilien efter att ha besökt släktingar. När vi var på väg uppför en brant backe stannade vår bil.

Vi försökte starta bilen i flera minuter. Men den ville inte starta. Bil efter bil körde förbi oss. Ingen stannade för att hjälpa oss.

Till slut sa jag till min familj att vi borde be. Min sexårige son Moroni sa: ”Oroa dig inte, pappa. Jag har redan bett.”

”Vad bad du om?” frågade jag.

”Jag bad till vår himmelske Fader att *rätt* person skulle komma och hjälpa oss” sa han.

Snart såg vi två starka strålkastare bakom bilen. Det var en bärgningsbil. Föraren var mekaniker.

”Ni har verkligen tur”, sa han. ”Jag har slutat arbeta för dagen och var på väg hem.”

Han lagade vår bil. Sedan körde han efter oss för att se till att vi kom hem i säkerhet.

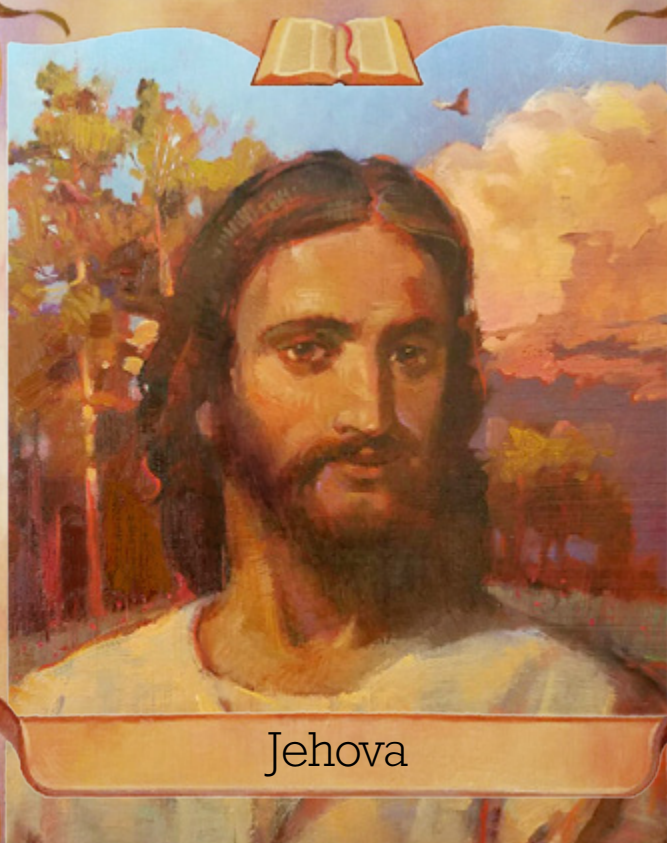
Jag frågade Moroni om han visste hur speciell den här upplevelsen var. ”Så klart”, sade han. ”Min himmelske Fader hörde min bön. Så nu har jag mitt eget vittnesbörd! Nu behöver jag inte låna ditt längre, pappa.” Moronis trofasta exempel rörde mitt hjärta.

Moroni är vuxen nu, men jag minns fortfarande hans goda exempel när han var liten. Även som barn kan du vara ett föredöme för din familj och dina vänner. ■

Guds plan för mig

När du har läst ett skriftställe färglägger du ett av djuren på bilden!

1. Abraham 3:24–28
2. Mose 2:1–13
3. Mose 2:14–25
4. Mose 2:26–31
5. Abraham 5:1–7
6. Hebreerbrevet 5:8–9;
Alma 12:33
7. Mose 1:39
8. Psaltaren 82:6;
Romarbrevet 8:16.

Jehova

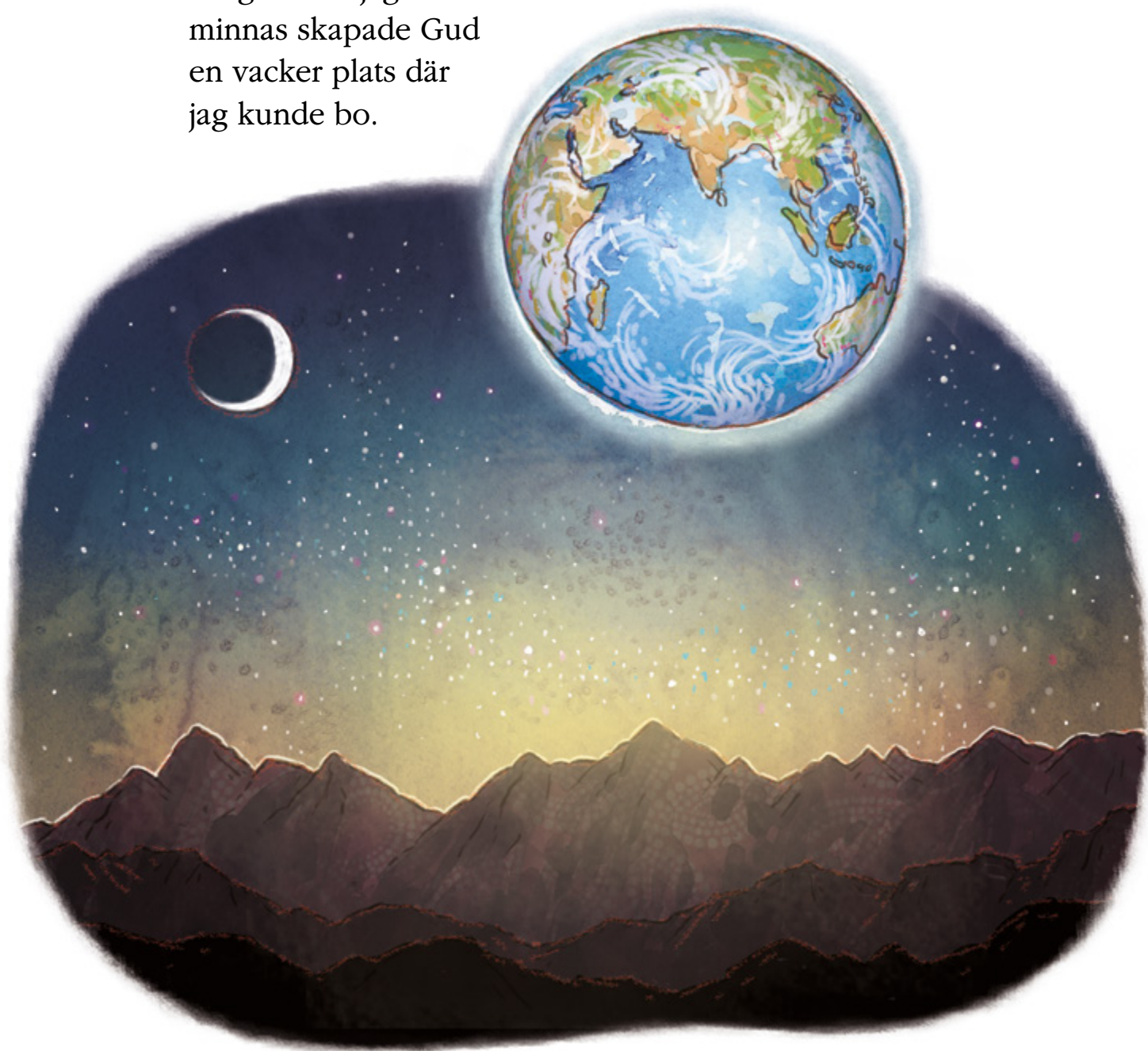
Jesus kallades Jehova innan jorden skapades. Han är vår himmelske Faders äldsta barn och vår äldre bror. Han hjälpte vår himmelske Fader att skapa jorden och växter och djur. Och han kom till jorden för att hjälpa oss komma tillbaka till vår himmelske Fader.

- Läs och lär dig Jesaja 26:4 utantill.
- Titta på kapitel 1 och 2 i Gamla testamentet på scripturestories.lds.org.
- Skriv eller rita i din dagbok om ett tillfälle när du visade kärlek till vår himmelske Faders och Jehovas skapelser.
- Jag ska ta hand om Guds skapelser genom att...

Skapelsen

Kim Webb Reid

Långt innan jag kan
minnas skapade Gud
en vacker plats där
jag kunde bo.

När han började göra jorden delade han på dag och natt. Han gjorde solen, månen och stjärnorna så att jag alltid skulle ha ljus som vägleder mig.

Han skapade himmel, hav
och land. Han täckte jorden
med alla sorters växter.

Han skapade fåglar
som kunde flyga i luften,
fiskar som kunde simma
i haven och djur som
kunde leva på land.

När jag ser Guds skapelser känner jag vördnad och kärlek för honom.
Jag är tacksam för att han har gjort den här jorden åt mig. ■

Jag är en del av en vacker värld

President N. Eldon Tanner (1898–1982)
förste rådgivare i första presidentskapet

SKAPELSENS SYFTE

Vi kan alla göra vårt hem till en himmel på jorden.

Låt oss betänka ... syftet med jordens skapelse. Skrifterna klargör att det var ... för att ge Guds söner och döttrar en plats att bo på under jordelivet där de, genom att hålla buden, kunde visa sig värdiga att återvända till Guds närhet varifrån de kom.

Efter att jorden hade skapats sa Gud: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss ..."

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägga den under er" (1 Mos. 1:26–28).

När Gud skapade kvinnan och förde fram henne till mannen sa han:

"Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött" (1 Mos. 2:24).

Ja, äktenskapet är instiftat av Gud, och efter den första hänvisningen till man och hustru finner vi åtskilliga skriftställen som visar att män och kvinnor blev man och hustru genom vigselceremonier. ... Vi är inte bara här för att "äta, dricka och vara glada" (se 2 Ne. 28:7). ...

Det är viktigt att vi förstår, som vi kan lära oss i skrifterna, att Gud är evig, att hans skapelser är eviga och

att hans sanning är evig. När han gav Eva till Adam i äktenskapet skulle den föreningen därför vara evig. ...

När föräldrar förstår syftet med sin existens, att de bokstavligen är sin himmelske Faders andliga avkomma och att de har ansvaret att tillhandahålla dödliga kroppar för andra, kommer de att glädjas i födelsens under då de inser att de samarbetar med Gud i att skapa varje barn som kommer till det hemmet. ...

Jag vet att vi, genom Jesu Kristi evangelium och genom att hålla Guds bud och de förbund vi ingår med honom, kan göra vårt hem till ett himmelrike på jorden medan vi förbereder oss och våra barn för att återvända till vår himmelske Fader. ■

Från "Celestial Marriages and Eternal Families", Ensign, maj 1980, s. 15–18. Standardiserad stavning och kommativering.

**DYRBAR KÄRLEK,
AV KEITH MALLETT**

Guds stora lyckalighetsplan inkluderar möjligheten för var och en av oss som hans andebarn att komma till jorden för att få en dödlig kropp och leva i en familjeenhet där relationerna kan blomstra i enighet och kärlek. I våra jordiska hem kan vi förbereda oss själva och våra barn för att återvända till vår himmelske Fader. (Se 1 Mos. 1–2; Mosiah 18:21; Alma 42.)

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Hemma tidigare än planerat

s. 44

Om du har kommit hem från din mission tidigare än planerat hittar du här åtta sätt att fortsätta tjäna och framåtskrida.

FÖR UNGDOMAR

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2018

Du kan alltid känna frid i Kristus.
Studera årets tema för veckoträffarna
för att få reda på hur man gör.

s. 50

FÖR BARN

Låt ditt ljus lysa

Berätta för oss hur du låter ditt ljus lysa i år!

s. 70

2

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Följa den levande profeten

Äldste Torben Engbjerg, Danmark

Områdessjuttio

Efter att ha blivit döpt i San Leandro, Kalifornien vid 20 års ålder och efter två terminer vid Brigham Young University, satt jag på ett transatlantiskt flyg våren 1977 på väg till Köpenhamn. Jag var på väg hem över sommaren för att tjäna pengar för kommande terminer vid BYU. Trodde jag!

Under den långa flygturen försökte jag sova så att jag var utvilad när jag träffade min familj – nu som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Sömmen vägrade infinna sig. Jag hörde inom mig profeten, som då var president Kimball, säga: *"Varje värdig ung man bör fullgöra en mission."*¹ "Jag är för gammal", sa jag till mig själv, "Jag blir 22 innan jag hinner gå ut, tre år äldre än de flesta äldster som går på mission." Jag fortsatte höra president Kimball, nästan som om han satt alldeles bredvid mig. Han höll mig vaken och jag kunde *inte* ignorera honom.

Till sist, rädd att inte få någon sömn alls, sa jag till min himmelske Fader: *"Okej då, om du vill inspirera någon att be mig gå ut som missionär – då ska jag gå."* Det fungerade. Jag somnade och sov tills planet landade, och tänkte inte längre på vad jag hade lovat Herren eller president Kimball.

Äldste Torben Engbjerg, Englandmissionen London 1979.

Bara fyra dagar efter ankomsten till norra Danmark var jag på ett möte i kyrkan i Aalborgs gren. Jag kände ingen där. Omedelbart efter sakramentsmötet kom grenspresidenten Johannes Vestbø rakt fram till mig och sa: *"Jag känner dig inte, men klädd i vit skjorta och kostym ser du ut att vara medlem i kyrkan. Är du medlem?"* Jag bekräftade det, och han fortsatte: *"Vill du komma in på mitt kontor så jag kan lära känna dig bättre?"* Vårt möte kan inte ha varat mer än tio till femton minuter. Redan efter några minuter sa han: *"Det här är väldigt konstigt, men fast jag inte känner dig har jag en mycket stark känsla av att Herren säger till mig att jag ska fråga dig om du vill gå ut som missionär. Skulle du vilja det?"*

Anden blev starkare och tårarna började rinna på oss båda medan jag mindes och berättade om mitt löfte till Herren bara fyra dagar tidigare. Jag visste vad jag måste göra – följa den levande profetens röst. Strax därefter skickades mina missionspapper in och i stället för att återvända till BYU använde jag de pengar jag tjänade den sommaren till min mission. Jag tjänade i Englandmissionen London, från och med november samma år.

Äldste

Torben Engbjerg

När vi börjar ett nytt år och sätter upp personliga mål i områdesplanen 2019, med "Följ profeten" överst, vet jag av egen erfarenhet att det ger de största välsignelserna i livet. Att följa den levande profeten i allt han råder oss att göra **"stärker (vår) tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus"**.

Den levande profeten är Herrens språkrör på jorden. *"En profet står inte mellan dig och Frälsaren. Han står snarare bredvid dig och visar vägen till Frälsaren."*² Som det står i 3 Nephi 20:24: "Alla profeterna ... har vittnat om [Kristus]." Profeten talar eviga sanningar till oss och ger oss goda råd. "Varje gång jag lyssnat på profeternas råd, känt det bekräftat i bön, och sedan följt det, har jag funnit

Jag ska stärka min tro på min himmelske Fader och Jesus Kristus genom att

följa
PROFETEN

bjuda med
EN VÄN TILL SAKRAMENTSMÖTET

ta med
EN FÖRFADER TILL TEMPLET

att jag gått mot trygghet.”³ Profeten uppmanar oss att följa buden, och de leder oss till glädje, frid och evigt liv.

I fyra decennier nu har jag valt att *Följa de levande profeterna*. Otaliga välsignelser har kommit, inte bara till mig utan till hela min familj, för att jag fattade beslutet att följa profeten 1977. Jag uppmanar oss att sätta upp

personliga mål och besluta oss för att följa profeten. Genom det kan vi få omätliga välsignelser, både i det här livet och i det kommande livet. ■

FOTNOTER

1. Spencer W. Kimball, "Första presidentskapets budskap: Det tillkommer var och en", *Nordstjärnan*, nov, 1977, s. 1.
2. Neil L. Andersen, "Guds profet", *Liahona*, maj 2018, s. 27.
3. Henry B. Eyring, "Finna trygghet i råd", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 24.

FOTO DANIEL MALM

LOKALA NYHETER

Nio ungdomar. Fyra fäder. Och en cykltur till templet på 71 mil.

Daniel Malm

Under vecka 32 träffades ungdomar i kyrkan för att tjäna i templet och umgås. För att ta sig dit från Göteborg bjöd Carl-Johan Malm in några bekanta att följa med på cykel. Nio ungdomar mellan 12–16 år och tre pappor tillnappade på inviten. Efter 5 dagar på

cykel, 71 tillryggalagda mil, många härliga minnen och med en större tacksamhet för vårt vackra land anlände alla helskinnade till Västerhaninge.

När man sitter på en cykel runt 15 mil per dag har man lite tid för reflektion. Under resans gång uppmanade

Carl-Johan alla cyklister att fundera på vilka paralleller man kunde dra till livet. Här kommer några av mina.

1. *Herren välsignar personer med rättfärdiga avsikter.* Likt Lehis familj som med gynnsamma vindar seglade till Amerika, välsignades vår lilla trupp med sydvästlig vind i ryggen på vår resa mot templet. Men hade det istället varit motvind så hade vi fått säga att det också var till välsignelse och lärdom.

2. *Om vi har tro, bara som ett senapskorn, är inget omöjligt.* Inför vår resa hade alla en önskan att cykla till templet. Denna önskan omsattes till tro och handling. Alla kom fram till templet, vilket var vårt mål. I 1 Nephi 2:16 kan

FOTO EVA ANGELINI

Från vänster: Daniel Malm, Carl Johan Malm, Filip Malm, Alexander Bergman, Tim Angelini, Clara Malm, Joseph Malm, Jared Tittus, William Murphy, Alice Karlsson, Hanna Karlsson. I mitten: Fabrice Angelini

vi läsa om hur en önskan omvandlas till tro. Denna tro ledde sedan Nephi till att med Guds kraft utföra mycket gott.

3. *Att ha tålmod betyder bland annat att vara glad i motgång.* I 1 Nephi 3:6 säger Lehi till Nephi: "Gå därför, min son, så skall du gynnas av Herren eftersom du inte har knotat." Jag uppfattande inget genuint klagande på hela resan. Tvärtom. Mycket flit, tålmod och glädje. Både cykelturen och vandringen genom livet blir betydligt lättare och trevligare utan gnäll.

4. *När vi tjänar och lättar varandras bördor hjälper vi både vår nästa och oss själva.* När man väljer att följa Kristus så är man också villig att bära sin nästas bördor (se Mosiah 18:8). Cykelturen bjöd på en hel del "pep talk" och klappar på axlar. När någon var trött kunde en person cykla upp jämsides, lägga sin hand på den tröttes rygg för att ge lite extra kraft när det kändes tungt. Genom att hjälpa varandra i livet välsignas både den som blir hjälpt och den som tacksamt tar emot hjälpen.

5. *En cykeltur är ett teamarbete.* Likt flyttfåglar som turas om att ligga längst fram för att skapa "luftvågor" åt de bakom, fångar första cyklisten vinden och skapar ett drag åt de efterkommande. Livets vandring blir ju också så mycket lättare om vi kan fungera som ett lag och turas om att fånga vinden. Ibland kan vi njuta av att ligga först i en klunga och ibland av att falla tillbaka lite och pusta ut.

6. *Lita på dem som gått före.* Carl-Johan hade veckan innan cyklat upp till Stockholm för att bekanta sig med vägen. En resa blir alltid lättare om vi kan förlita oss på någon som redan tagit den och kan guida

oss rätt. Ungdomar: De av oss som har några fler år på nacken vill ert väl. Vi har lite mer erfarenheter, har vandrat lite längre i livet. Lyssna på er biskop, era ledare och äldre vänner. Kom ihåg berättelsen om den unga och den gamla kråkan www.lds.org/general-conference/2011/10/counsel-to-youth?lang=swe

7. *Vi behöver hjälp att navigera.* Under vandringen i öknen välsignade Gud Lehi och hans familj med en vägvisare, Liahona, som fungerade enligt deras tro och lydnad (se 1 Ne. 16:28). På cykelresan utövades mycket tro och flit på Google maps, som nästan alltid visade oss rätt väg. Några ofrivilliga extra mil blev det här och där. Precis som i livet så kan man även med goda intentioner hamna lite avsidet. Men med en sund inställning kan man också snabbt korrigera ruten och hamna på rätt väg igen.

8. *Resan är inte riskfri.* Att cykla är förknippat med en del faror. Genom visa, medvetna beslut kan riskerna begränsas, men inte helt elimineras. Vi valde att cykla på vägar med så lite trafik som möjligt. Vi hade med vår ständiga följe- och ibland ledarbil, körd av Fabrice Angelini. Ibland var han framför för att visa vägen eller för att förbereda en god lunch, ibland var han bakom för att markera och skydda. Trots alla ansträngningar att cykla säkert inträffade en del incidenter som punkteringar, klungkrasch och farliga trafiksituationer som initierades av medtrafikanter. Men Herren välsignade oss i vår rättfärdiga strävan och vi kom fram i säkerhet.

9. *Behovet av ständig näring och återhämtning.* Extra kalorier och

mycket vätska är en förutsättning för en framgångsrik cykeltur. När det blir lite tufft är det bra att ha lite extra reserver. I livet behöver vi kontinuerligt tanka på med både andlig och fysisk näring. Och inte glömma att ta pauser för att återhämta krafter.

10. *Ta tid för att njuta av resan och upptäcka små guldskryn.* Jag upptäckte Sverige och fick större kärlek för mitt fosterland. Vi cyklade förbi Hornborgarsjön, fornlämningar, vackra åkrar, ståtliga skogar och pittoreska samhällen. Sverige är fantastiskt. Genom att hitta och stanna upp vid guldskrynen i vardagen får vi känna mer tacksamhet och glädje.

11. *Ett cykeltramp i taget.* Varje cykeltur börjar med ett tramp och plötsligt har man färdats 71 mil. Med små och enkla medel uträttas mycket stort (se Alma 37:6). Håll kursen, ta ett steg i taget och vips så har det skett stora förändringar. För den som vill ha fler exempel på denna princip kan jag tipsa om Hans Roslings bok "Factfulness".

12. *Renhet och frid.* Vi kom fram till templet. Jag frågade en ungdom hur det kändes att vara i templet. "Jag känner mig ren. Jag känner frid." Är det inte detta som alla vill ha men har så svårt att fånga för att man inte vet var och hur. Genom Kristus kan vi bli renade från synd, känna frid och kärlek – det mest glädjande för själen (se 1 Ne. 11:22–23).

Jag är tacksam för cykelturen, de ungdomar och fäder jag fick lära känna bättre och framförallt för syftet med resan: Att besöka Herrens hus och samla kraft för att vandra vidare med siktet inställt på vårt himmelska hem. ■

”Vi gör vad som helst och vi stannar så länge det behövs!”

Camilla Norin

Handens församling

En måndag strax efter skolstarten försvann vår 10-åring efter skolan. Jag var i Umeå med en av hans äldre bröder när samtalet från vår 12-åring kom om att han inte lyckats hitta sin lillebror efter skolan. Eftersom jag inte kunde hämta dem den här dagen (de går i skolan 1,5 mil bort) var planen att de skulle åka tåg hem tillsammans.

Tiden gick och vår 12-åring och min man, som åkte tidigt från jobbet för att leta, insåg snart att de behövde hjälp. Polisen kontaktades och började leta. Föräldrar och barn i klassen gav sig ut, och ett par vänner i församlingen skrev om försvinnandet på olika Facebook-grupper. Snart dök medlemmar från vår församling och även andra församlingar upp.

Vänner, bekanta och helt okända människor i olika åldrar gav sig ut i bostadsområdena och skogsområdena i Hökarängen och letade – det unga paret som egentligen hade fullt upp med att planera sitt nära förestående bröllop, piloten som just kommit hem från en långflygning från Asien och egentligen behövde sova, mamman som drog regnkläderna över sin pyjamas, pappan som

fyllde år, mamman som fyllde år, killen som var på gymmet när han plötsligt fick för sig att kolla sin telefon och läste om försvinnandet, familjer som släppte hemaftonsplaner och gav sig ut tillsammans, och många, många fler. För att inte nämna alla som bad innerliga böner.

Min man och vår 12-åring fick stort stöd och omtänksamhet från de som ville hjälpa. Någon kom med varma kläder åt dem. Någon gav dem varm pizza.

Oron steg allteftersom timmarna gick och ingen kunde förstå varför pojken inte hörde av sig. Men strax efter att en helikopter med värmekamera lyft, ringde en av de många församlingsmedlemmarna som var ute och letade, han som i hast lämnat gymmet, och berättade att han och hans fru hade hittat vår son vid en landsväg. Alla blev förstås lättade och glada.

På grund av ett missförstånd hade vår son trott att storebror åkt tåget hem utan honom, så utan telefon och SL-kort hade han börjat vandra hemåt utan att riktigt veta hur han skulle gå. Det blev en fem timmar lång promenad, delvis i ösregn. Han var vid gott mod, men hade ont i fötterna.

FOTO ÖRIAN OLSSON

Hemma väntade en gryta varm och god soppa på spisen som en tjeji i församlingen lagat till.

Följande söndagsmöte var det flera som från talarstolen uttryckte hur härligt det hade varit att se att så många släppte allt de höll på med för att ge sig ut och leta. Någon hade hört polisen uttrycka förundran över att så många kom så snabbt och hjälpte till. Det hade de inte varit med om tidigare. Och någon berättade att han hade sett en familj komma till platsen för att hjälpa till, och han hörde pappan i familjen säga till polisen: ”Vi gör vad som helst och vi stannar så länge det behövs!” De orden gjorde ett djupt intryck på honom, för återspeglar de inte en inställning till Gud som vi alla borde ha?

Det jag tar med mig från den här upplevelsen är att jag alltid vill tänka gott om alla människor, för jag vet inte vilka som tveklöst skulle släppa allt och ge sig ut en regnig måndagskväll för att leta efter vår son. ■

Avlidna

I juni 2018 avled Ulla Engman efter några år med demenssjukdomen Alzheimer. Ulla växte upp i Kålaboda utanför Skellefteå. Hon gifte sig med Hans Engman och tillsammans fick de sex barn. Ulla och Hans blev

medlemmar på 1960-talet efter det att missionärer knackat på deras dörr. Senare flyttade de ner till Stockholm för att komma närmare kyrkan. Ulla tjänade troget i kyrkan från den dag hon blev medlem. Hon jobbade många år i templet. Tillsammans med Hans släktforskade hon flitigt. Sin sjukdom till trots tjänade Ulla i templet in i det sista.

Farmor var en arbetsmyra. Hon gick upp tidigt för att utföra dagens alla sysslor. Hon klagade aldrig utan hade alltid ett leende på läpparna. Hennes hem stod öppet för alla och hon hade alltid något att bjuda på. Världsliga ägodelar betydde ingenting. Att ge var det som låg henne varmt om hjärtat, att tjäna och hjälpa andra.

Ulla och Hans Engman

Seija Bengtsson

Seija Bengtsson, Helsingborgs församling, gick bort i cancer i augusti 2018. Hon efterlämnar maken Nils, barnen Helena, Inga och Andrej med familjer. Sonen Danijel gick bort som liten. Seija föddes 1961 i finska Juankoski. Hon strävade redan från början att göra sitt bästa. I ungdomsåren var hon med i ett volleybollag som startade i grundserien och slutade i elitserien. I övergången från tonåren presenterade sig en halvbror som hon inte vetat fanns. Med honom kom det återställda evangeliet in i hennes liv. Eviga familjer var ett svar hon fick på en fråga hon haft obesvarad sen konfirmationen i lutherska kyrkan. Några år efter dopet

kallades hon på mission till Sverige. Efter missionen gifte sig Seija med Nils Bengtsson från Skåne. Seija var mycket uppskattad i sitt arbete som sjukgymnast inom barn- och ungdomshabilitering. Hon var också en älskad ämbetsman i kyrkan. Seija har berört många människor genom sitt stora engagemang och sitt starka vittnesbörd om Jesus Kristus.

Terez Nilsson

Nyligen avlidna syskon kan hedras på de lokala sidorna i *Liahona* genom att en familjemedlem eller en vän skriver några ord om den som gått bort (max 120 ord). Vi vill också ha två bilder av den avlidna, helst med lite tid emellan. ■

Skicka text och bilder till:
terez.nilsson@gmail.com

Ulla efterlämnar sex barn, samt en massa barnbarn och barnbarnsbarn.”
Illona Engman Stephenson

LOKALA NYHETER

Släktforskar dagar i Växjö 2018

Ingrid Rydström

Gubbängens församling

FamilySearch var en av drygt 60 olika utställare på årets släktforskar dagar som hölls i Växjö. Intresset för släktforskning är fortfarande stort och antalet besökare var totalt 3 500 under helgen.

Vi som fick uppleva dessa roliga och intensiva dagar var Gunnel och Urban Girhammar från Lund, Kari och Birger Sandum från Kungsbacka, Sven Luthman och Pär Lohman från Örebro, Lena Stångberg från Malmö, Johan Larsson från Utby, Monika Petterson från Helsingborg, Thomas Carlsson från

Växjö samt Ingrid och Anders Rydström från Gubbängen.

Vår mobila FamilySearch-vägg är iögonfallande och utgör stommen i monter. Montern är uppdelad i två avdelningar. I den ena fanns datorer som besökarna själva kunde använda eller få hjälp att t.ex att öppna ett FamilySearch-konto. Under dessa dagar registrerades 60–70 nya konton. I den andra avdelningen, presentationsdelen, hade vi ett rullande schema med presentationer var 30:e

Anders Rydström och Gunnel Girhammar samtalar med en av mässans funktionärer

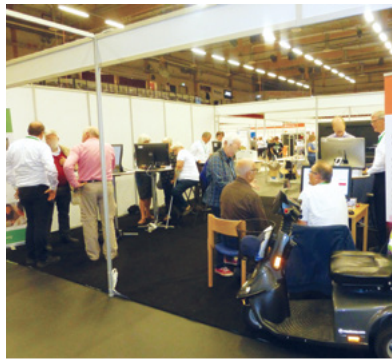
FOTO MONIKA PETTERSSON

minut. Ämnena var FamilySearch, Family Tree, indexering och appar.

I år var det fler besökare än tidigare som stannade och lyssnade på våra presentationer. Som mest hade vi över 100 åhörare på en presentation och många kom och pratade med oss

Från vänster: Pär Lohman, Birger Sandum, Lena Stångberg, Kari Sandum, Ingrid Rydström, Johan Larsson, Anders Rydström, Sven Luthman, Urban och Gunnel Girhammar

Thomas Carlsson hjälper till på Släktforskar dagarna i hemstaden Växjö

FOTO MONIKA PETERSSON

samtidigt roliga och mycket givande. Vi som "jobbade" i montern trivdes tillsammans, hjälpte varandra och hade väldigt roligt. En mycket positiv atmosfär rådde hela helgen!

Jag är tacksam för alla goda minnen som jag får genom att vara med vid sådana här evenemang. Den fina vänskap som blir resultatet och den personliga utveckling som man får genom att tala med människor om släktforskning är fantastisk.

Jag är också glad och tacksam för att FamilySearch inte missar tillfället att visa upp sig, att vi kan erbjuda något som många andra människor kan ha nytta och glädje av.

Till sist, vi kommer att finnas med på Släktforskar dagarna även nästa gång, då i Borås den 24–25 augusti. Hoppas att vi ses då!! ■

efteråt. Något som också mottogs väldigt positivt var när vi talade om att alla kan få hjälp i kyrkans familjehistoriska center som finns runtom i landet.

Vid datorerna var det full aktivitet. Besökarna fick faktiskt köa vid flera tillfällen då alla datorer och vi som handledare var upptagna. I år var det 1 180 personer som besökte vår monter.

Det känns väldigt positivt att få tala med människor om deras

släktforskning, att försöka hjälpa dem att hitta sökvägar som kan lösa tänkbara problem. Flertalet av dem som kom till oss har avlägsna släktingar som emigrerat till USA, och nu ville de få vår hjälp att hitta dem. Det är fantastiskt att man kan bli så god vän med så många personer under den korta tid som vi är tillsammans framför en dator.

Det var långa och påfrestande dagar under mässan, men de var

Avresande volontärer och missionärer

Simon Carlsson från Umeå gren har kallats att verka som volontär för kyrkan. Han kommer att arbeta i Novosibirsk-området i Ryssland. Simon är son till Erik och Ann-Charlotte Carlsson.

Simon Carlsson

FOTO ERIC CARLSSON

Marion Ahlström från Lunds församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i den grekiska regionen i Adriatiska missionen Syd. Marion är dotter till Jerry och Åsa (f. Carlsson) Ahlström.

Marion Ahlström

FOTO VIKTOR WALLENTIN

Vi välkomnar alla blivande missionärer och deras familjer att skicka bild och information till Liahonas lokalredaktör för publicering så fort kallelsen har kommit.

Förutom bilden behöver vi namn på fotografen som tagit bilden, namnet på missionären, missionärens församling/gren, namnet på missionen missionären kallats till, samt missionärens föräldrars namn (ta gärna med mammans flicknamn).

Vi skriver också en kort notis om nyligen hemkomna missionärer. Ta då med två bilder från missionen, varav en närbild på missionären som kommit hem.

Skicka till: terez.nilsson@gmail.com ■

”Se individen” – Ett av äldste Massimo De Feos budskap till medlemmarna i Umeå distrikt

Camilla Norin

Handens församling

Äldste Massimo De Feo i de sjuttios kvorum besökte distriktskonferensen i Umeå den 25–26 augusti. Det var ett kärt återseende för medlemmarna där. Äldste De Feo besökte Umeå för tre år sedan också.

Äldste De Feo, som talade om ren kärlek på generalkonferensen i april i år, berättade bland annat att han i alla sammanhang där han vet att han kommer att träffa människor, försöker följa Andens vägledning så att han inte missar att tjäna, lyfta eller bekräfta någon på ett mer personligt plan. Det kan vara en utmaning när han har ett fullt schema i samband med konferenser i

kyrkan, men med bönen hjälp brukar han känna om det finns någon person han bör söka upp enskilt, om så bara för ett mycket kort samtal.

Han berättade att han hade känt sig manad efter att ett prästadömsmöte gå och hälsa på en 12-årig pojke. Han kände sig inspirerad att berätta lite om sin egen barndom för pojken, och att säga till honom att han inte var ensam, även om det kunde kännas så. Senare fick han av pojkens mamma veta att han nyligen förlorat sin storebror och att han sedan dess hade känt sig mycket ensam. Pappan hade sagt till pojken att han kände att

FOTO CAMILLA NORIN

Äldste de Feo tillsammans med president och syster Youngberg

om han följde med till stavskonferensen, skulle han få höra något som var till hjälp för just honom. Och äldste De Feos samtal med pojken var just den bekräftelse han behövde för att förstå att han hans himmelske Fader var medveten om hur han hade det, och brydde sig om honom.

Vi kan alla gå Herrens ärenden och se individen genom att be om förmåga att uppmärksamma och uppfylla en medmänniskas behov. ■

Uppföljning – Rödakorshuset

I septembernumret av Liahona skrev vi om Rödakorshuset i Skärholmen i Stockholm. Kyrkans hjälporganisation LDS Charities sökte några lämpliga projekt att stötta i Europa och valde bland annat ut Rödakorshuset. 2016 skänktes en välbehövlig summa pengar till verksamheten, som är helt beroende av bidrag i form av pengar, personligt engagemang, mat, hygienartiklar och kläder. Sedan dess har medlemmarna i Stockholmsområdet donerat julklappar, kläder, personlig hjälp och tid.

På Rödakorshuset möter man ett ökande behov bland människor i utsatta situationer, bland andra EU-migranter, papperslösa och asylsökande/nyanlända. Besökare erbjuds tillgång till

duch, tvättmaskin, lättare lunch, vilrum, språkträning och sjukvårdskontakt.

I Hägerstens och Gubbängens församlingar har man länge arbetat med att samla in de förbrukningsvaror som Rödakorshuset ständigt behöver tillskott av. Bilderna visar hur Hjälpföreningens presidenter i Gubbängens respektive Hägerstens församling, Eva Åkebrand och Dina Andersson, överlämnar de insamlade gåvorna.

FOTO PER ÅKEBRAND

FOTO EVA ÅKEBRAND

Även Handens församling har arbetat med insamlingar och annat stöd till Rödakorshusets verksamhet. Maria Pavon, rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap i Handen, har exempelvis ofta hjälpt till med matlagningen i Rödakorshuset.

Eva Åkebrand berättar hur hon senare på dagen fick ett sms från Birgit i Rödakorshuset som skrev: ”Tusen tack till er och alla församlingsmedlemmar för allt vi fått idag. Så fantastiskt och uppskattat! TACK från Rödakorshuset.” ■

En välsignad vecka på missionsfältet

Varje vecka får vår missionspresident Michael J. Youngberg läsa breven från de 122 missionärer som tjänar i Sverige just nu. Han ser detta som ett stort privilegium. Missionärerna berättar om sin vecka, vilka kontakter de tagit och vilka mirakel de fått uppleva. Här kommer ett exempel på ett sådant brev. Detta är vad en missionär fick vara med om under en och samma vecka:

”Hon var så långt från religion man kunde komma, men eftersom hennes pojkvän hade börjat be bestämd hon sig för att gå till biblioteket och leta efter en bok som handlade om hur man blir religiös. Vi kontaktade personer mindre än femtio meter från ingången till biblioteket. Hon tog emot en Mormons bok och en utmaning att läsa i den enligt det 21-dagarsschema vi också delar ut. Vi har haft mycket fin kontakt med henne även efter detta.”

”Vi blev insläppta hos en kvinna när vi knackade dörr. När vi pratade om Mormons bok sa hon plötsligt: 'Jag har en fråga till er. Hur tröstar man ett litet barn vars pappa just har dött?' Det var någon i hennes närhet som befann sig i denna situation och hon hade bestämt sig för att ringa och prata med den döde mannens barn samma dag. Herren hade sänt oss till henne för att besvara

hennes fråga. Anden var genomträngande. Tårar rann.”

”Min kamrat och jag cyklade förbi en kvinna på en parkbänk. Hon såg ovårdad ut, men jag kände att vi borde vända om och prata med henne. Vi gjorde så och vi hade en pratstund på en halvtimme med henne. Hon var mycket öppen och villig att träffa oss igen.”

”Hon var från Polen och han var från Sverige. De ville ha en Mormons bok efter att ha sett en annons på Facebook. Så vi tog med oss en Mormons bok till deras adress. Det slutade med att de bjöd in oss på middag. Vi hade också en fantastiskt fin lektion med dem. De visade ett äkta intresse och de var spända på att börja läsa Mormons bok. Så otroligt förberedda de var!”

”Vi hade bett för att hitta någon som skulle vara mycket intresserad av evangeliet. Vi kände att Herren ledde våra steg. Efter några kontakter med folk som inte var intresserade såg vi tre personer komma emot oss. Vi bestämde oss för att prata med mannen i mitten. Vi sa hej till honom och han satte då ner sina matkassar, tog av sig sina hörlurar och vi började prata. Vi gick med honom mot hans lägenhet och han sa att vi kan komma tillbaka en annan dag så att vi kunde prata mer. Vi har haft ytterligare fin kontakt med honom efter detta.”

”Vi kontaktade en far och son som precis hade parkerat på sin uppfart. Båda hade bara några månader tidigare blivit konfirmerade i Svenska kyrkan. De blev mycket intresserade av Mormons bok och de ställde några väldigt fina frågor om oss och om andra kyrkor. De accepterade vår utmaning att läsa i Mormons bok under 21 dagar.” ■

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i Liahona. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■

Terez Nilsson,
Lokalredaktör

FOTO MICHAEL NILSSON

Artiklar efterlyses!

Liahona söker efter bidrag från unga vuxna! Om du har en berättelse att dela med dig av, skicka då in den till Liahona.Ids.org. Vi söker också efter unga vuxna (18 till 30 år) över hela världen som är intresserade av att ge feedback och hjälpa oss med en planeringsgrupp för unga vuxna. Mejla Mejla.Liahona@Iidschurch.org och skriv "YA feedback" på ämnesraden om du är intresserad ■

SWEDISH

FOTO TEREZ NILSSON